

de Dukenburger

Info-magazine voor Dukenburg - 14^e jaargang nummer 8 - november 2021

Ommetje Dukenburg

WINKELCENTRUM
DUKENBURG
VERBOUWT

WE GAAN AAN DE SLAG!
Natuurlijk kunt u gewoon blijven winkelen.

KIJK VOOR MEER INFORMATIE OP
WWW.WINKELCENTRUMDUKENBURG.NL

ALTIJD DICHTBIJ

  /WINKELCENTRUMDUKENBURG

Betonnen woningen 7

Stoepkrijten 8

10 jaar foto's 24

Oude Vierdaagse 18

Ommetje 16

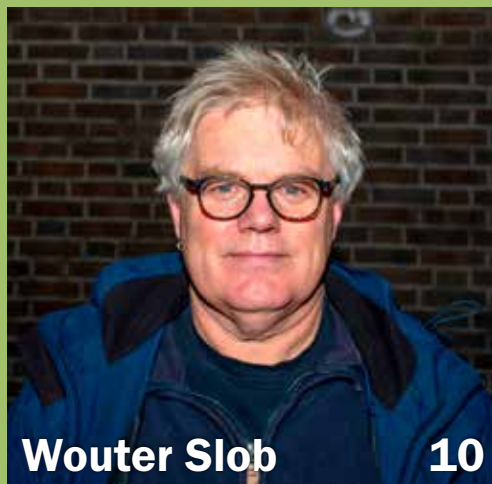
Mantelzorg 4

Opening 13

Vijverhorst 14

Wouter Slob 10

Dukenburg in stukjes

Burgemeester: weer samen	26
Maisonnettes Lankforst	26
Week van de ontmoeting	27
Tuinkamer open	27
Aanloop open	27
Gilbert de Bruijn: paddenstoelen	28
Kunst in tunnels	28
Skaeve Huse komen eraan	29
Koortsbomen	29
Profiteurs	30
Burendag op de Leuvensehof	30
Campagne geldzorgen	31
Lijn 331 anders?	31
Projectgroep Elkaar Ontmoeten	31
Huiswerkbegeleiding in bieb	32
Aparte straatnamen	32
Beleefhuis Nijmegen geopend	33
Winkelcentrum Weezenhof	33
Bewonersplatform Weezenhof	34
Groene vrijdag	35
Klein nieuws	35
Kindermonitor	36
Sportief en informatief BHW	36
Walking sports academy	37
Enquête stedelijk groen	37
Aanplant plukroute	38
Herdenking Abdu'l-Bahá	38
Circus op bezoek	39
Watercircus	39
Zonnebloemen	40
Herdenking Truus Mast	40
Fietshelm op	41
Behoeftte aan activiteiten	41
Antoon is terug	41
Film oud Nijmegen	42
Beweging chronische klachten	42
Infoavond bestemmingsplan	43
Uitstel kunstwerk	44
'Leven op de dag'	44
Steunpunt Stadswinkel	44
De stad ben ik	45

En verder:

Column Guus Kroon	6
Kinderspel	6
Wandel je fit	9
Column Qader Shafiq	10
Column Toon Kerssemakers	11
Kroniek zwembad Dukenburg	12
Column Janwillem Koten	15
Column Wouter Slob	16
Familie Beem	21
Cultuur	22
Nieuwe namen	22
Bijzonder	23

Anita Rossen: 'Aanvullende mantelzorg: jouw leven gemakkelijker en leuker maken'

In een serie artikelen besteedt *de Dukenburger* aandacht aan activiteiten die inwoners met elkaar verbinden. Voor en tijdens 50 jaar Dukenburg is het netwerk *Oog voor Elkaar* ontstaan. Dat netwerk brengt door concrete activiteiten bewoners bij elkaar en verbindt hen met allerlei initiatieven en instanties dicht bij huis in Dukenburg.

De komende nummers wil de Dukenburger opnieuw aandacht besteden aan een onderwerp waar ruim twee jaar geleden ook al over geschreven is: mantelzorg. Steeds meer mensen van alle leeftijden krijgen hiermee te maken. En dat aantal groeit door onder andere vergrijzing en wachtlijsten in zorginstellingen.

Volgens het kenniscentrum voor Verpleging en Verzorging *Zorg voor beter* geeft ruim een derde van de Nederlanders van 16 jaar en ouder op een of andere manier 'informele hulp' (zoals mantelzorg officieel wordt genoemd). Dat gaat dan om 5 miljoen mensen. Vertaal je dat getal naar Dukenburg, dan spreek je over bijna 8000 mensen die op een of andere manier actief met mantelzorg bezig zijn. Niet voor niets zijn hier diverse mantelzorgorganisaties actief. Er is veel informatie op internet te vinden maar door fusies van organisaties of nieuwe initiatieven voor mantelzorg verandert deze informatie voortdurend. Vandaar dat we opnieuw - en nu in méér artikelen - hieraan aandacht willen geven.

Eerst komen organisaties aan bod die onder *Mantelzorg Nijmegen* op internet gevonden kunnen worden. We laten die organisaties zelf vertellen hoe ze werken en wat ze belangrijk vinden. Daarna willen we mantelzorgers zelf aan het woord laten en ervaringen delen van mensen, die een mantelzorger hebben (gehad). Hopelijk kan deze reeks artikelen helpen om beter de weg te vinden in de grote hoeveelheid informatie over mantelzorg. Deze keer het woord aan Anita Rossen, vestigingsmanager van *Saar aan huis* regio Nijmegen.

Mantelzorg: meestal onverwacht nodig
Je hoort het vaak: behoefte aan mantelzorg

Anita Rossen

MANTELZORG

komt vrijwel altijd onverwacht. Jouw moeder - altijd gezond geweest - krijgt een ongeluk en heeft direct veel zorg nodig. Jouw zieke kind had altijd een vaste oppas maar die gaat naar de andere kant van het land verhuizen. Jouw partner heeft steeds meer last van dementie maar er is nog geen plek in een verpleegtehuis. Of heeft een ziekte gekregen, waarbij voortdurend iemand thuis moet zijn. En ja, dan komt onvermijdelijk het moment dat je moet gaan beseffen dat jij niet meer alleen voor jouw partner of een andere dierbaar familielid kan blijven zorgen. Anders ga je er zelf aan onderdoor. Dat te moeten toegeven gaat niet vanzelf: je kunt jouw geliefde of jouw familielid toch niet zomaar in de steek laten?

Niet gemakkelijk

En regelmatig is ook te horen dat als je eenmaal zover bent om hulp te zoeken, de volgende moeilijke fase aanbreekt. Er komen een heleboel vragen op jou af, zoals: hoe leg je uit waarom je mantelzorg nodig hebt? Hoe kan ik zo snel mogelijk die broodnodige mantelzorg krijgen? Onder welke regeling val ik? Wie krijg ik in huis?

En vaak nog veel meer.

Er zijn soms inderdaad nogal wat gesprekken nodig om de juiste zorg te krijgen. En elke keer roepen die gesprekken emoties of verdriet op. Het blijft namelijk confronterend te merken dat je niet meer alle nodige zorg kan geven. 'In voor- en tegenspoed!' Zo heb je het geleerd. Veel, soms hartverscheurende, voorbeelden komen voorbij in het gesprek met Anita Ros-

sen. Zij woont zelf in Overasselt en kent Dukenburg goed.

Hoe werkt Saar aan huis?

Anita: 'Saar aan huis is een landelijke organisatie op het gebied van aanvullende mantelzorg. Door die aanvullende mantelzorg kun je gemakkelijker en comfortabeler op jezelf blijven wonen. We zijn verspreid over heel Nederland met een vestiging in de regio Nijmegen. Hier zijn zeventig medewerkers actief bij honderd cliënten. Elke regio heeft een vestigingsmanager. Sinds vier jaar ben ik dat voor Nijmegen.'

Aanvullende mantelzorg

Anita: 'Saar aan huis biedt voor mensen van alle leeftijden aanvulling op thuiszorg, dus aanvullende mantelzorg. Dus géén persoonlijke verzorging, maar wél licht huishoudelijk werk, gezelschap houden, boodschappen doen, wandelen, er samen op uitgaan met de auto, samen een terrasje pakken, gezelschap houden in het verpleeghuis enzovoorts. We kunnen gezinssituaties ondersteunen of mensen die chronisch ziek zijn. Of in een revalidatietraject zitten. We komen veel bij mensen thuis die met dementie te maken hebben waardoor we de mantelzorgers kunnen ontlasten. Kort gezegd: het gaat ons om aanvullende mantelzorg die het leven gemakkelijker en leuker maakt. Dat is waarvoor we staan.'

'Vervangende mantelzorg'

'Het gaat bij ons dus ook om wat wij vervangende mantelzorg (respijtzorg heet dat officieel) noemen', vervolgt Anita. 'Dat is zorg die wij van familie of andere mantelzorgers overnemen om hen te ontlasten. Mantelzorgers nemen vaak veel te weinig tijd voor zichzelf en

mannelijke mantelzorger) vast aan een cliënt koppelen. Wij werken met vaste medewerkers. Dat geeft cliënten (en hun familie) veel rust, omdat ze niet steeds hoeven te wennen aan nieuwe gezichten. Dat is belangrijk omdat je in een moeilijke fase van iemands leven in zijn of haar privésfeer komt. Dan heb je extra baat bij een vertrouwd gezicht.' Aldus Anita.

Inkomstenbronnen

Jullie spreken over medewerkers en niet over vrijwilligers. Gaat het om betaalde krachten? En zo ja, hoe komen jullie dan aan inkomsten?
Anita: 'Ja. Door medewerkers te betalen kunnen we ook continuïteit van onze medewerkers vragen. Deze continuïteit blijkt goed te werken. Cliënten hebben, zoals gezegd, daar baat bij. Om dat te bekostigen hebben we drie inkomstenbronnen: inkomsten uit particuliere zorgcontracten, inkomsten uit aanvullende zorgverzekeringen van cliënten en inkomsten van mensen, die (met een WLZ-indicatie) met een persoonsgebonden budget (PGB) kunnen werken.'

Weinig verloop

Anita is blij dat er weinig verloop bij medewerkers is. 'In sollicitatiegesprekken wordt met kandidaten altijd goed doorgesproken wat belangrijk in dit werk is: levenservaring en een groot hart voor mensen. Daarnaast helpt een praktische instelling veel. We doen ook aan teambuilding. We hebben in coronatijden onze gebruikelijke teambijeenkomsten erg gemist. In deze bijeenkomsten worden veel werkervaringen gedeeld. Soms zijn er workshops. Zoals onlangs over het thema dementie.'

Je voelt je, zo te horen, erg thuis in dit werk.

Anita: 'Dat klopt helemaal. Ik doe dit werk nu vier jaar. Daarvoor had ik een commerciële functie in de verzekeringsbranche, maar ik vond dat ik wel erg veel achter de computer zat. Ik ben graag onder de mensen. En ik wil ook concreet iets voor iemand kunnen betekenen. Dat kan ik volop in deze baan: gesprekken met toekomstige cliënten en familie, werving medewerkers, netwerken bij thuiszorg en andere zorginstellingen, aanwezig zijn op bijeenkomsten, verbindingen leggen, dingen regelen bij de juiste functionarissen. Enzovoorts. Ik ga nog iedere dag met heel veel plezier naar mijn werk.'

Meer informatie over Saar aan huis is te vinden op www.saaraanhuis.nl.

Tekst: Toon Kerssemakers

Foto's: Saar aan huis

lopen daarmee een groot gevaar opgebrand te raken. We benadrukken altijd sterk dat - wil je als mantelzorger goed voor anderen kunnen zorgen - je ook goed voor jezelf moet zorgen. Via allerlei netwerken en ook reviews merken we dat we inderdaad in dit opzicht veel kunnen betekenen voor cliënten én hun familie.'

Snelle actie

Waar letten jullie speciaal op?

Anita: 'Op de eerste plaats streven we naar snelle actie. Zodra iemand contact legt, plannen we een kennismakingsgesprek en vervolgens zoek ik een passende match. Vaak zijn we binnen twee weken na het eerste telefoontje bij mensen aan de slag. Bij spoedaanvragen soms de volgende dag. We hebben het geluk dat we in onze regio kunnen beschikken over een voldoende aantal goede medewerkers. De meeste cliënten krijgen we via ons netwerk van professionals in de zorg. Ook via mond-tot-mondreclame en door kinderen of kleinkinderen die ons op sociale media ontdekken.'

Vertrouwde gezichten

'Het tweede punt waar we speciaal op letten is dat we steeds zoveel mogelijk een medewerker (een Saar als vrouwelijke of een Bram als

Gebiedstafels

Zeker weten doe ik het niet, maar mogelijk is de actie op zondag 7 november in het wijkcentrum in Meijhorst onder de titel *Nijmegen weer samen* een voortvloeijsel van de op 1 september gestarte Nijmeegse gemeentelijke organisatorische aardbeving, onder de titel *gebiedstafels*, in de volksmond waarschijnlijk al in gebruik als *gebedstafels* (op een goede afloop). Een soort *Dukenburg presenteert of Dit is... Dukenburg* maar dan anders. Voor alle deelnemers: veel succes!

In het verleden heb ik mij - overigens zonder enig resultaat tot nu toe - wel eens druk gemaakt over het regelmatig ontbreken van voetgangersstroken langs de twee grote boulevards in Dukenburg. Want het fietsverkeer (op datzelfde voetpad) neemt ongetwijfeld toe, als onderdeel van meer bewegen en dus lopend en/of op de fiets naar werk en winkel.

Nu kan ik vertellen dat ik de meld- en herstelling van de gemeente heb geattendeerd op het voetpad aan de zuidkant van de 10^e straat in Zwanenveld, komend vanaf de Van Schuylenburgweg. Ongelijk liggende stenen, hele brede onkruidstroken tussen de tegels et cetera. Kortom, een uitnodiging om flink onderuit te gaan. Gezien mijn promotie van die dienst in het verleden mag ik, naar ik hoop, rekenen op een snel herstel.

Onder de titel *ken je eigen stadsdeel* geef ik graag de tip - als je er nog niet bent geweest - om het centrum van Meijhorst te bezoeken. Het ziet er geweldig uit. Gebouwen, bestrating, indeling parkeerruimte et cetera. Niet alleen goed voor het imago van Meijhorst, maar zeker voor heel Dukenburg.

Ten slotte de algemene suggestie/overweging om toch te proberen kort voor de gemeenteraadsverkiezingen van 16 maart een politieke bijeenkomst te organiseren. Zo leerden raadsleden in het verleden Dukenburg kennen en andersom. Dat bleek toen heel nuttig, effectief en gunstig voor ons stadsdeel. Helaas kan de cursusorganisatie StAAD dat deze keer niet uitvoeren - in tegenstelling tot een aantal succesvolle politieke bijeenkomsten in voorafgaande jaren. De reden: bij de meeste vrijwilligersorganisaties worden de plekken die vrijkomen als gevolg van leeftijdsproblemen en/of corona-effecten nauwelijks ingenomen door of overgedragen aan vrijwilligers van een andere generatie.

Guus Kroon

(Foto: Jacqueline van den Boom)

Kinderspel

Eén uurtje observeren in Zwanenveld op het voor een kwart verborgen speelveldje in de schaduw van hoge bomen en flatgebouwen, leverde het aantal op van ruim tien spelende kinderen. Er staan dan ook flink wat toestellen. Er is een begroeide kruipdoorsluisdoorbuis en er kan aan tafel gepicknickt worden. Het klauter- en glijwerk is zo veilig uitgevoerd, dat zelfs een manneke van ongeveer twee jaar met weinig hulp hier klimmen en roetsjen kan. De peuter kent vast wel het liedje van *Dikkertje Dap* en misschien is-ie dat ook een momentje. Zijn brede lach verraadt zijn plezier. De rode laarsjes ontbreken, het regent immers niet. Een stevige ronde netschommel biedt plaats aan vier kleintjes en dan kan er nog een groter grietje aan bungelen, wat de vaart en de pret verhoogt. De strategisch geplaatste picknickbank is vaak bezet door oppassende ouders, opa's of oma's. Dat er bezoekers zijn die papier en plastic laten slingeren na het aangenaam verpozen, is voor andere gebruikers best hinderlijk. Zeker voor

de kinderen die er met grote regelmaat komen. Er ontbreekt inderdaad iets van een afvalbak, maar daar heeft de gemeente zo haar redenen voor: ook huisvuil wordt dan 'aangeboden'. Het speelveldje is ingericht nadat de lokalen van de oude Prins Mauritschool werden afgebroken. Er resteert dan ook een behoorlijke graslap, die niet bij het speeltuintje hoort. Hier laten hondenbezitters hun Fikkies en Bobbies toiletteren en ook dat is niet bepaald fris in combinatie met kinderspel. Toch was er eens een oude grijze duif, ja, de echte vogel, die de 'buis' de beste plek vond om rustig zijn/haar eindje af te wachten. Dit werd door spelende kinderen opgemerkt en aan een passerende wandelaar vroegen ze hulp de vogel te vangen. 'Doe maar niet', was de goede raad, 'bel liever de Dierenambulance, die kan hem verder verzorgen', daarbij vurig hopen dat die nog op tijd zou zijn om de duif nog rustiger te laten (in-)slapen. Kortom, een speeltuintje met haken en ogen, maar ruim en goed voorzien van speelobjecten.

Tekst: Hette Morriën

Foto's: Jacqueline van den Boom

Betonnen woningen in Zwanenveld

Niels Vening: 'Ik vind het wonen hier heel fijn'

Wie over de Nieuwe Dukenburgseweg Dukenburg binnenrijdt, ziet rechts achter het grasveld woningen met platte daken. Betonnen woningen, zo noemen Zwanenvelders dit deel van hun wijk. In het begin waren het dure huurhuizen, waar alleen mensen met een hoger inkomen terecht konden.

Maar tijden veranderen. De meeste woningen werden verkocht. Ruim tien jaar geleden was de gemeente bang dat de buurt zou verloederen. Ze stak er samen met de provincie extra geld in. Daarna werd het stil, althans zo leek het. Hoe is het nu?

Wonen aan trottoirs

De huizen in deze buurt liggen niet aan straten waar auto's kunnen komen, maar aan trottoirs. Je komt er alleen als je er moet zijn: in een van de huizen of tijdens een wandeling door de wijk. Daarom weten weinig mensen dat de buurt is opgeknapt. De meeste voortuintjes zien er mooi uit. Veel gevels zijn geschilderd.

Hoe is het om hier te wonen? Dit vragen we aan Niels Vening. Niels woont tien jaar in de buurt. De laatste tijd was hij betrokken bij het aardgasvrij Zwanenveld. Hij was een van de huiseigenaren die samen met de gemeente hierover nadacht. Hier is hij mee gestopt. Zoals het er nu naar uitziet kost aardgasvrij worden meer dan aardgas blijven gebruiken. Dat komt door de hoge investeringen die nodig

zijn om de woning aan te passen. De gemeente wil graag 'kostenneutraliteit', maar kan dat nog niet garanderen. Daarvoor moet het Rijk zaken veranderen. Het aardgasvrij maken van Zwanenveld is daarom uitgesteld.

Niels heeft al wel in zijn woning geïnvesteerd. Hij heeft het dak geïsoleerd en er zijn zonnepanelen. 'We betalen nu 135 tot 140 euro per maand voor gas en licht', vertelt hij. 'De burens betalen 200 euro.'

Eén huur en de rest koop

Er is nog maar één huurhuis in de buurt. De rest is verkocht aan particulieren. De meesten wonen er ook. Dat de buurt er beter uitziet dan vroeger, komt door hen. Niels: 'Mensen schilderen hun huis niet voor niks. Het betonkiesel van de muren ziet er verschrikkelijk uit. Er zijn wel een hoop mooie voortuintjes, maar de achtertuinen leggen ze vol met tegels. Dat maakt het koud. Ze knappen hun huis vooral van binnen op.'

'Er zijn heel veel jonge stellen. Er wonen ook buitenlanders: Turken, Eritreeërs, ook wat Polen. Er zijn twee studentenhuizen. Van één huis hebben we geen last, van het andere wel. Vuilniszakken liggen opgestapeld. Fietsen en winkelwagens in de voortuin.' Niels ruimt regelmatig rommel in de straat op. Hij vond een keer koekenpannen in de struiken. 'Ik wil graag dat mijn buurtje er netjes uitziet', zegt hij.

Voordat Niels naar Zwanenveld verhuisde woonde hij eerst in onder meer de Hezelstraat en de Molenstraat. 'Daar is altijd parkeerellende', vindt hij. 'In de stad is het altijd druk. Als je 's avonds in Zwanenveld komt is het echt rustig. Ik woon in een autoloze straat. Dat is erg fijn.'

Voordelen

Andere voordelen van Dukenburg? 'Je bent snel de snelweg op. Je hebt geen last van files in de stad. Je kunt hier prima fietsen. Je bent binnen no time in de Hatertse Vennen. En het is goedkoop. Je hebt heel veel ruimte voor het geld. We hebben een hele grote tuin. En dat voor 500 euro per maand.'

'Ik vind het wonen hier heel fijn', vervolgt Niels. 'Maar er is altijd ruimte voor verbetering. Het ziet er af en toe mistroostig uit, zeker in de winter. Er is een allegaartje van lantaarnpalen. Weg- en stoeponderhoud is slecht. Alles is verzakt. Onkruid staat overal. Het speelveldje bij de school is een hangplek. Gemeente, zorg dat de buurt vaker onderhouden wordt. Tot voor kort kwamen ze één keer per jaar. ik zie ze nu wel iets vaker. Complimenten voor de bakfietsmensen die rommel opruimen. De wijkagent is goed benaderbaar. Dat helpt erg.' Tot slot: 'Het nieuw winkelplein Meijhorst is echt een verrijking.'

Tekst: René van Berlo. Foto: Arthur de Jonge

Laat je hart spreken

Met behulp van Hannah en Lianne van Bindkracht10 lukte het de Dukenburgse Lideke om op zondag 12 september een *stoepkrijtdierenfestijn* te organiseren. Het verhaal hierachter gaat terug naar het begin van de coronaperiode.

Die lange tijd van beperkende RIVM-maatregelen was ongekend nieuw en met onder andere rode harten op witte T-shirts werden verpleging en verzorging bedankt voor hun keiharde werken. Ook weerklonk in de avonduren van voorjaar 2020 internationaal applaus voor elke zorgverlener die met COVID-19 te maken kreeg. Moedige mensen, stuk voor stuk, hulde! Ook nu nog.

Stoepenkrijft

Op het pad van de Teersdijk naar het winkelcentrum in Zwanenveld zag Lideke bij *de Grondel* twee harten op de stoeptegels getekend. Een groot hart en een kleintje, waarschijnlijk gekrijft door kinderhanden. Lideke vond dit zo'n mooi en lief gebaar dat dit haar al die tijd bijbleef. Intussen, een lange anderhalf jaar later, bracht Lidekes herinnering haar op het idee en de vraag: 'Wat als dit saaie stuk stoep nou eens gevuld zou worden met meer stoepkrijttekeningen?' Een *Grondel*-medewerkster omarmde het idee van harte en zo werd het contact gelegd met Lianne en Hannah van Bindkracht10. Het *stoepkrijtdierenfestival* kreeg handen en voeten en kon plaatsvinden. Na 'huur' van een ruim vierkant aan tegels bracht elke tekening vijftig cent in het laatje. Het totaalbedrag werd op 28 september geschonken aan ouderenhuis *de Vlechting* in de nabijheid van de Grondel. Aan het stoepkrijtdierenfestival op 12 september in de late zomerzon deden onder anderen de Zwanenveldse kinderen Rafi (toen nog 7) en zijn zusje Sena (6) mee. Ze waren niet de allereerste deelnemers, want dat was een groep bewoners van de Vlechting, die met vrijwilligers naar de Grondel was gekomen om mooie wensen op het tegelplein achter te laten. Eén van die vrijwilligers is sinds een half jaar Michaela, die bij het stoepkrijftfestival te vinden was met haar kleindochter. Vrijwillige hulp is bij de Vlechting altijd welkom.

Warme dank

Enkele Vlechting-bewoners zaten zestien dagen na het stoeptekenen onder de prachtige, functionele tuinoverkapping in de middagzon tussen nog uitbundig groene bomen, struiken en bloemen. Eén zonnebloem was uitgegroeid in de vorm van een stortdouche, met een dikke steel van misschien wel tweeënehalve meter hoog. In de moestuin vielen de blauwe bes en de gele framboos op. Net als de paarse bloempjes die een honingparadijs vormen voor *bumble bees*, wisten Sena en Rafi (intussen 8 geworden op de verjaardag van zijn moeder Sajenna en hemzelf - een bumble bee is een hommelt, voor wie het Engels niet machtig is). In het bijzijn van de Vlechting-directrice Greetje Doedens overhandigde Rafi de euro's in een feestelijk versierd kistje, terwijl Hannah de bijbehorende cheque omhoog hield. Dit waardepapier was door Lideke met de hand vervaardigd. Zij sprak een hartverwarmend, zorgzaam en waarderend persoonlijk woordje dat al even mooi beantwoord werd door een bewoonster met: 'We zijn ontroerd en geraakt door wat veertig kinderen voor ons gedaan hebben.' Van de festivalopbrengst wordt mogelijk een tuinvogelhuisje gerealiseerd.

Voor herhaling vatbaar

Na dit eerste succes wordt er serieus nagedacht om het stoepkrijftfestijn vaker te houden. Want mede dankzij de vrijwillige hulp van Niels en Winston liep het kleine evenement - begin september nog altijd coronabestendig uitgevoerd - op rolletjes. Met krijt de stoeptegels bewerken is overigens echt wel toegestaan in Nijmegen, het oplaten van ballonnen is sinds begin 2020 verboden. Dus een herhaling van het festival is misschien in april/mei 2022 te realiseren. Ook voor volwassenen overigens. Lideke laat haar hart graag opnieuw spreken.

Tekst: Hette Morriën

Foto's: Jacqueline van den Boom en Lideke

Wandel je fit

Week 38/2021 was de *Week van het bewegen*. Schoolleidingen werden verzocht tijdens lesuren aandacht te geven aan gezonde lichaamsbeweging. Bij de Prins Clauschool in Weezenhof werd dit gedaan, en hoe! Midden in de beweegweek, op woensdag 22 september, werd de Kwiek Beweegroute officieel 'geopend'. Het begin van de loopbaan is tussen de school en de gymzaal.

Kwiek van start

Marion Brouwer van Fy-fit Fysiotherapie heette iedereen welkom. Haar woorden waren voor meer dan twintig belangstellenden, van wie de gemiddelde leeftijd flink werd verlaagd door Fy-fit-medewerkers, onder wie Koen en Glenn. Zij namen het voortouw tijdens de wandeling, gaven uitleg en deden de oefeningen voor. Ook maakten zij foto's van deze zonnige happening. Op de website van *de Dukenburger* verscheen aansluitend een verslagje. Met verwijzing naar het instructiebord bij de PC-school en de vijftien tegels met opdrachten, de witte en oranje pijltjes, stippen en strepen. Dé ingrediënten voor een beweegroute. De volwassen deelnemers kregen oefenschema's. Deze zijn voor wandelaars verkrijgbaar bij Fy-fit Fysiotherapie en bij het Huis van Weezenhof.

Beweegfeestje

Intussen verhoogden die woensdagochtend een rode loper, witte en oranje ballonnen-zuiltjes en plukverse appels van Harry van

Over de lijn lopen

Gemmy van Doorn knipt het lint door, aangemoedigd door Marion Brouwer

Wagenberg, landwinkelier uit Overasselt, het feestgevoel tussen school en gymzaal. Nadat kapster Gemmy, met jarenlange ervaring in haar salon, het roodoranje lint met een gouden schaar doorknipte, was het tijd voor opwarmgym. De volwassenen op de stoep bij de PC-school/KION-kinderopvang werden omringd door meer dan honderd peuters en kleuters achter de schoolhekken. Allemaal oefenden zij mee. Hoe kleiner, hoe enthousiaster de kleinsten stonden te springen. De gemeente Nijmegen werd vertegenwoordigd door Marieke van Kan, die eveneens foto's schoot. De naam van Kees Teeken viel in de wandelgang(en). Hij werkte als bewoner enorm mee aan dit project, waarvoor dank.

Wij willen meer...

De vraag van *de Dukenburger* of meer beweegroutes over ons stadsdeel zouden kunnen worden uitgerold, leverde perspectieven op. Er hangt wel een prijskaartje aan de inrichting met tegels, pijlen en pictogrammen. Toch is een verzoek voor een beweegroute in Meijhorst in behandeling genomen. Hier is het de Vincentiusvereniging die aan de bel trekt. Een grote besparing vormt het straatmeubilair dat in beweegroutes betrokken wordt. Een straatlantaarnpaal, een bankje, een lichtverhoogde betonnen afzetting bij een speeltuintje, tot slot in Weezenhof het schoolhek. Dan is er tijd voor koffie in het Huis van Weezenhof, waar de huisartsenpraktijk Stoppels onderdak heeft. Nog een voordeel van de Kwiekroute in de

zuidelijke wijk van ons stadsdeel, is de eind- en beginhalte van Brengbus 331, die overigens ook in Meijhorst stopt. Daarmee kunnen bewoners zonder auto of fiets eenvoudig bij de oranje/witte pijltjesroute komen.

Groepsgewijs

Bij voldoende belangstelling van meerdere mensen overweegt Fy-fit Fysiotherapie een vast moment te kiezen, waarop onder begeleiding van een fysiogids gelopen kan worden. De route-afstand is om en nabij anderhalve kilometer, qua tijd komen daar de oefeningen bij. Op www.beweegroute.nl is meer informatie te vinden. Belangrijk om te weten: de route is in de buitenlucht en er wordt gratis gelopen en geoefend. Met een groep, met twee, drie anderen of alleen: niemand hoeft bang te zijn te worden uitgelachen, want je bepaalt helemaal zelf wat je doet, ook qua tempo en fysieke mogelijkheden. En na afloop een lekker bakje koffie in het Huis van Weezenhof. Het extra voordeel van Dukenburg is dat er altijd groen is om je heen. Zo zorgde bij de voorafgaande rek- en strekoefeningen bij de PC-school een grote grasmaaiër voor achtergrondmuziek. Dit onderstreepte het alledaagse van de toch wel buitengewone eerste Kwiek-route in Dukenburg, die niet alleen is aangelegd voor opa's, oma's, ouders of verzorgers. Ook kinderen kunnen hiervan heerlijk genieten.

Tekst: Hette Morriën

Foto's: Marieke van Kan en Rowena Wooninck

Paul Verwer

In één klap was ik alles kwijt. Mijn portemonnee met daarin alle pasjes: identiteitskaart, rijbewijs, bankpasje van mijn werk, maar vooral de foto's van mijn dierbaren die naar me kijken. En vooral het recept van de medicijnen voor mijn moeder die zij in Afghanistan niet kon verkrijgen. Luisterend naar een discussie op de radio, fietste ik bergaf richting Hatert toen een chauffeur van een voorbijrijdende auto gebaarde naar achter te kijken. Ik remde en ontdekte meteen dat ik mijn aktetas kwijt was. Wat had de chauffeur, of misschien wel een kind op de achterbank, gezien? Mijn aktetas kon onmogelijk van mijn stevige fietstas afgevalen zijn. Ik fietste de route terug richting Weezenhof. Kijkend naar de stoepranden en onder de struiken. Hoe kon dat in vredesnaam gebeurd zijn? Alle voetgangers, fietsers en jongeren op scooters die ik eerder op die ochtend gezien had waren nu potentiële verdachten. Hoe kunnen zij zo'n zware tas van mijn fiets af hebben gehaald? Ik had een groot probleem. Mij was onrecht aangedaan. Ik heb 112 gebeld. Al snel lieten zij blijken dat ze mij niet konden helpen. Ze gaven mij het telefoonnummer van mijn bank. De bank bleek onbereikbaar. Dan kom je er ook achter dat je zonder bank-app niets kan. Ik fietste als grote loser over de Hatertseweg en St. Annastraat om bij het grote bankplein, Keizer Karelplein, te komen. Toen alle pasjes waren geannuleerd, kreeg ik een telefoontje van een medewerker van de Bastei, waar ik als vrijwilliger werkzaam ben: 'Er is een meneer hier langs geweest. Hij heeft jouw aktetas gevonden met alles erin...' Het werd mijn snelste fietstrip door het stadscentrum ooit. In de Bastei vond ik mijn spullen. Alles. Mijn laptop met het boek waaraan ik al een tijdje werk. Zelfs een briefje van 50 euro. Een half jaar later, op een oktoberdag, was ik in Heumensoord aan het wandelen. Daar kwam ik drie Afghaanse evacués tegen met wie ik in gesprek raakte. Zij hebben mij hun verhalen toevertrouwd. Zij waren alles kwijt. Alles wat je maar kunt bedenken. Vooral het vertrouwen in de menselijkheid. Ik dacht aan Paul Verwer, een wandelaar uit Utrecht die de moeite had genomen mijn aktetas naar de Bastei te brengen. Toen ik belde en vroeg of ik hem op een of andere manier bedanken kon, zei hij: 'Dat hoeft niet. Toen ik je aktetas aantrof, dacht ik bij mezelf: wat als ik dit alles kwijt zou zijn?' Ik gunde de mensheid veel meer Paul Verwers.

Qader Shafiq (Foto: Jacqueline van den Boom)

Dominee Wouter Slob is nieuwe voorganger in de Ontmoetingskerk

Zondag 11 september werd om 15.00 uur in de Maranatha-kerk dominee Slob officieel verbonden met de PKN-gemeente Nijmegen die vanuit drie plekken opereert en waar de Ontmoetingskerk ook toebehoort.

Via internet was de Ontmoetingskerk verbonden met deze plechtigheid. Bij genodigden van elders was ook zijn gezin. Door de beperkingen die corona ons oplegt, kon niet iedereen die dat wenste aanwezig zijn. Maar gelukkig dat wij via internet toch deze dienst konden volgen. De rituelen, verbonden aan deze kerkelijke verbintenis om als bedienaar van de kerk voor te kunnen gaan, werden geleid door dominee Freytag, een vroegere collega en studiegenoot van Wouter Slob. Dit is toch een indrukwekkend geheel. Het was bij deze internet-kennisgeving onmiddellijk duidelijk dat dominee Slob niet alleen een begenadigd spreker is, maar bovendien een bezielde predikant. De ontmoetingskerk kon gelukkig in de zondagochtenddienst van 17 september, een week daarna al, met de nieuwe dominee persoonlijk kennis maken.

Voor onze Ontmoetingskerk is deze benoeming van de grootste betekenis. Na vertrek van Johan Dorst bleef lange tijd een vacature bestaan. In deze periode heeft de Ontmoetingskerk door de inzet van het bestuur de gang van zaken goed draaiende weten te houden, waarbij af en toe 'nood-predikanten' van elders als voorganger in de Ontmoetingskerk optraden. Maar nu weer een vaste predikant voor de PKN-gemeente Nijmegen aangesteld is, kan deze bedienaar pas echt goed zijn kudde als pastor leiden.

Wie is dominee Slob?

Dominee Slob stamt uit een Haagse onderwijzersfamilie. Zijn beide ouders zijn leerkrachten, maar hij verkoos om voor het ambt dominee te gaan studeren. Hij koos voor een brede vorming en studeerde zowel theologie als filosofie in Groningen. Hij was ook enige tijd verbonden aan de *Princeton theological seminary* in de VS, een eer die niet ieder gegund is. Na zijn dominee-examen promo-

veerde hij cum laude in godsdienstfilosofie op een proefschrift over theologische overtuigingskracht in een postmoderne setting. Dit proefschrift omvat een zowel systematisch theologische als filosofische visie. Zijn belangstelling gaat speciaal uit naar vragen in een tijd waarin wetenschappelijk en religieus spreken iedere vanzelfsprekendheid verloren heeft. Tekenend voor het denken van dominee Slob is een recente lezing over de toekomst van de kerk in een ontkerkelijkt samenleving. Deze lezing kan men via internet beluisteren via www.youtube.com. Zoek: Dominee Slob. Dan komt men bij de filmpjes van de dominee.

In zijn inaugurele rede als hoogleraar theologie-filosofie te Groningen op 12 oktober 2010 stelde hij religieuze waarheid en twijfel centraal. Hij betoogde dat de religieuze waarheid in de ervaring kan worden gevonden: niet als iets dat betekenis ontleent aan de beschrijving van een verleden werkelijkheid, maar als iets dat spreekt in het heden. Twijfel is een fenomeen dat het geloof van veel mensen mede bepaalt. Predikanten hebben in hun pastorale praktijk veel met vragen rond twijfel te maken. Vaak wordt twijfel negatief geïdentificeerd: het is gebrek aan vertrouwen waarmee een mens de eerste stap doet op de weg van het ongeloof. Slob wil twijfel juist positief duiden: het is een niet weten dat voor een mens juist aanzet tot geloven kan zijn.

Allereerst gemeente-herder

Hoewel dominee Slob zonder twijfel een groot wetenschapper is, ziet hij zichzelf toch vooral als plattelandsdomeinee. Kern van het predikantenambt is immers de zielzorg en de mensen in nood met woord en daad bij te staan. Hij is jarenlang predikant geweest in Wildervank en Zuidlaren. Hij combineerde dit pastoraat met zijn professoraat aan de universiteit. Dat heeft grote voordelen. Bij de opleiding van nieuwe predikanten is het natuurlijk goed als de docent vanuit zijn praktische dagelijkse pastorale zorg theologie doceert, die relevant is voor onze samenleving waar de kerkgenootschappen vaak een marginale positie hebben. Anderzijds

bieden een docentschap en wetenschappelijke studie veel inspiratie om als pastor in de dagelijkse praktijk fris en actueel te blijven.

Waarom Nijmegen?

Een slotvraag dominee: waarom bent u naar Nijmegen gekomen?

‘Mijn tijd als predikant en hoogleraar zat er op. Ik heb een geweldige afscheid in Zuidlaren gekregen. Het is dan tijd om te vertrekken. Nijmegen is een prachtige historische stad, in groene omgeving, met tevens een universitaire uitstraling. Dat trok mij. Maar wat mij besloot de beroeping te aanvaarden waren vooral de hartelijke en warme gesprekken bij het kerkbestuur dat bij mijn beroep was betrokken. Momenteel ben ik Nijmegen en Dukenburg aan het verkennen. Ik woon in

een appartement in Zwanenveld. We hebben echter een huis in Lindenholt op het oog.’

Slotwoord Janwillem Koten

De Ontmoetingskerk kan zich in zijn handjes wrijven dat het kerkbestuur er in is gelaagd een zo bijzondere nieuwe inspirerende dominee aan de PKN-gemeente Nijmegen te binden. Ook de katholieke kerkelijke gemeenschap ziet met grote belangstelling uit naar uw inspirerende woorden, net zoals ook bij uw voorganger Johan Dorst het geval was. Hopelijk weet u snel uw plekje te vinden en bent u gelukkig met de bediening van onze wijk. Besef dat sterk naar u werd uitgekeken. Drie maal welkom dus.

Tekst: Janwillem Koten. Foto: Arthur de Jonge

Nieuwe wijkaanpak: ‘doorzettingsmacht’

Ooit was ik voor mijn werk op een chaotische fusiebijeenkomst. Iedere spreker eiste een betere samenwerking, maar niemand luisterde echt naar elkaar. Mijn baas reageerde daarop met het volgende verhaal: ‘Om te voorkomen dat verschillende soorten dieren op het land door elkaar lopen, heb je soms een hek met prikkeldraad nodig. Af en toe moet je zo’n hek verplaatsen. “Gewoon een paar paaltjes verzetten, zó gebeurt.” Vergeet het. Eén paaltje gaat nog wel. Maar met elk volgend paaltje komt het prikkeldraad steeds meer in een klunten te zitten. Je verzuipt erin. Er is maar één oplossing voor dit probleem: een club mensen bij elkaar halen, de tijd nemen om met elkaar te overleggen over ieders taak en liefst niet alles tegelijk doen. Aan doordouwers heb je niets. Het draait om uitgekiend teamwerk.’ Ik moest hieraan denken toen ik een brief zag van het college van Burgemeester en Wethouders aan de gemeenteraad over de nieuwe wijkaanpak. In deze brief wordt de komst van wijkregisseurs aangekondigd met – jawel – *doorzettingsmacht*. Een soort bondscoach die met de vuist op tafel moet slaan. Prima toch? Dat is maar de vraag. Nergens blijkt dat wijkbewoners mee hebben kunnen denken. Over inspraakmogelijkheden wordt vaag gedaan. Uw vertegenwoordigers in de gemeenteraad zijn ook gepasseerd. Maar dankzij het CDA en VoorNijmegen.nu kunnen bewonersorganisaties op 3 november hun bezwaren duidelijk maken bij een gemeenteraadsvergadering. Eén week later volgt een raadsdebat. Wie op internet het woord *doorzettingsmacht* opzoekt, leest dat daarmee kan worden ingegrepen in bevoegdheden van anderen. Dat mag juridisch zomaar niet. Net zoals bij verplaatsing van prikkeldraad gaat doordouwen niet werken. Eén ding is wél helder: uitgerekend uw voorpost in de wijk – de wijkmanager – is wegbezuinigd. Dit verhaal moet dus eerst terug naar de tekentafel. En nu wél in overleg met wijkbewoners. Om tenslotte burgemeester Bruls op het Keizer Karelplein te citeren: ‘In een kwartier stonden jullie landbouwtrekkers op het plein. Die kunnen er dus ook weer in een kwartier vanaf.’ Ofwel: zo snel als het wijkmanagement is opgeheven, kan het ook weer worden ingevoerd.

Toon Kerssemakers (Foto: Huub Luijten)

Vanwege het veertigjarig bestaan van zwembad Dukenburg beschrijft toenmalig manager Wil Rengers in een serie de geschiedenis van dit bad.

Rondom de eeuwwisseling

Vlaggetjes als 'tentdak'

Vierde lustrum

In 1999 bestond Sportfondsenbad Dukenburg twintig jaar. Dit jubileum werd groots gevierd. Het hele team voelde zich betrokken en suggesties waren er voldoende om dit jubileum op een bijzondere manier te vieren.

En bijzonder werd het, omdat het idee - de accommodatie om te bouwen tot een soort van circustent - bij de meerderheid de voorkeur had. Dit hield in dat vanaf de entree/receptie tot in de zwemzaal men het gevoel moest hebben in een circus rond te lopen. Tijdens deze week was het zwembadteam zelf ook uitgedost als medewerkers van het circus, in dit geval *Circus Dukenburg*. Er werd ook les gegeven met als thema circus. Lessen waren daarop aangepast, zelfs bij het diplomazwemmen dat in deze periode plaats vond.

Het ombouwen van het zwembad moest in één weekend gebeuren. Het was geen probleem een clubje enthousiaste mensen bij elkaar te krijgen en op zaterdag- en zondagmiddag - de ochtendtijden moesten gehandhaafd blijven - ging men aan de slag. Zelfs partners van enkele medewerkers waren hierbij behulpzaam. Vlaggenlijnen werden op een zodanige manier boven het grote bassin opgehangen waardoor het plafond een tentdak leek. Boven het kleine bassin werden netten gehangen gevuld met

ballonnen. De feestelijkheden duurden een week.

De week werd afgesloten met een open dag op zaterdag. Leerlingen van Circuschool Nijmegen gaven een optreden met acrobatie, jongleren en kinderen konden zich laten schminken. Als spectaculaire afsluiting van deze week werden veel ballonnen opgelaten.

Jongleren met vuur

De ballonnen waren voorzien van een kaartje, dat de ontvanger terug kon sturen naar het zwembad. Op deze manier werd bekend waar ballonnen terecht gekomen waren. Van de teruggestuurde kaartjes was er een van iemand uit Duitsland, een plaatsje gelegen op enkele honderden kilometers van Dukenburg. Deze ballon had de grootste afstand afgelegd.

Wachtend om opgelaten te worden

De viering van dit jubileum was zeer geslaagd. Daar werd nog vaak over nagepraat door medewerkers en bezoekers van het zwembad.

Dit twintigjarig bestaan van Sportfondsenbad Dukenburg viel in een gezamenlijke feestweek van Sportfondsen Nijmegen. Voor Sportfondsen Oost en West waren de verbouwingen achter de rug en dat was ook een feestje waard.

Verdere bijzonderheden in het jubileumjaar

Omdat de vraag naar zwemlessen voor kinderen op zaterdag groot was, werd besloten om deze uit te breiden naar vier lessen. Dit hield in dat het recreatief zwemmen met een uur ingekort moest worden. Het aantal zwemmers dat tijdens deze activiteit gebruik maakte van het bad was niet zo groot en dus was deze wijziging logisch.

Ook bestond het vernieuwde VrouwenNatinee vijf jaar, een wekelijks zwemuurtje voor vrouwen van alle nationaliteiten. Dat werd gevierd met verschillende verrassingen. Alles zou in het vijfvoudige gaan, zoals masseuses met vijf verschillende massages en vijf verschillende oefeningen bij het Aquarobic. Tevens waren er vijf dobbelstenen waar vijf prijzen mee gewonnen konden worden.

De jaarlijkse Seniorentiatlon had in oktober plaats gevonden en ook dit jaar was het opnieuw een geslaagde dag. Sportfondsenbad Dukenburg en zijn team maakten zich op voor de laatste feestdagen van de twintigste eeuw, waarbij het zwembad op beide kerstdagen en nieuwjaarsdag gesloten zou zijn. De nieuwe eeuw stond voor de deur!

Tekst: Wil Rengers

Foto's: zwembad Dukenburg

OPENING WINKELCENTRUM MEIJHORST

Door wethouder Noël Vergunst op zondag 3 oktober 2021. Foto's: Jacqueline van den Boom

Vijverhorst-project afgesloten

Dinsdagmiddag 14 september is met een feestelijk tintje de renovatie van het Vijverhorst-project in Meijhorst afgesloten. Voor de centrale hal en het kantoor van wijkbeheerder Carlo Peters kwam men bij elkaar met een hapje en drankje.

Wieke van Veldhuizen, manager huisvesting Nijmegen van Portaal, sprak een kort woordje nadat iedereen zich had voorgesteld. Hierna bekeken de projectmensen van bouwer en woningcorporatie samen met onder anderen de bewonersbegeleiders het resultaat in het complex. Ze bezochten een nog leegstaande woning en de technische ruimtes. De woningen zijn nu veel beter geïsoleerd met ook driedubbel glas en de ventilatie is aangepast. Er is van een D/E- naar een A-label gegaan. Het hele complex is geschilderd. De galerijvloeren zijn opgeruwd zodat ze bij nat weer niet meer glad zijn en op de balkons zijn nieuwe stevige hekwerken gekomen. Die laatste twee verbeteringen waren grote bewonerswensen.

Technische ruimtes

Een kleine groep durfde het aan met projectleider Jelle Kamphuis via een ladder en luik naar de technische ruimtes te gaan. Hier op het dak en in de ruimtes naast de liftapparatuur staat de nieuwe verwarmingsinstallatie van het complex. Op het dak liggen nu zonnepanelen die de elektriciteit voor de algemene voorzieningen van het complex leveren. In het

voorjaar is alle apparatuur met een grote kraan naar het dak gehesen. Als eerste zijn de drie grote warmwaterboilers te zien van elk 500 liter. Daarachter de zeven verwarmingsketels, drie voor de boilers en warmwater en vier voor de verwarming van de woningen. Ook hier is alles goed geïsoleerd om warmteverlies tegen te gaan. De oude ruimtes waren soms net een sauna door het uitstralen van warmte. Dat iso-

Zonnepanelen leveren de stroom voor de algemene voorzieningen

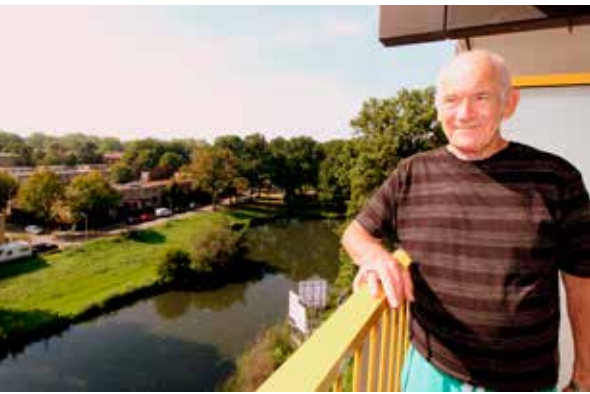
leren heeft men in het hele complex doorgevoerd. Daarmee is ook een oude klacht van bewoners, dat ze geen echt koud water hadden, opgelost. De warm- en koudwaterleidingen liggen namelijk dicht bij elkaar en de koudwaterleidingen werden op de soms lange trajecten opgewarmd.

Cadeau van de bouwer

Directeur Ron Brons van Veluwezoom-Verkerk Bouw vertelde dat zijn organisatie als cadeau naar de bewoners het Dukenburgse AED-initiatief wilde ondersteunen en te helpen met de aanschaf van een AED aan het complex. Inmiddels heeft woningcorporatie Portaal toegezegd de AED-kast te plaatsen naast het wijkbeheerderkantoor. Begin oktober zijn de spullen besteld. In de volgende Dukenburger komen we hierop terug.

Bij bewoners op bezoek

Een half jaar terug was er nog grote commotie in het complex de Vijverhorst aan de 16^e en 17^e straat Meijhorst. Na goed overleg en een schikking met woningcorporatie Portaal hebben de bewoners nog een kleine beproeving meegemaakt met de overgang naar het nieuwe verwarmingssysteem. Uitgerekend dat liep mis. Zodoende zat men even zonder warm water. De storing bleek een externe bron te zijn. Na wat zoekwerk werd de oorzaak gevonden. Inmiddels zijn de bouwlift, de steigers en de rommel opgeruimd.

Piet Peters laat zien hoe mooi hij woont

Dichte balustrade

We vroegen enkele bewoners naar hoe het nu gaat. 'Ach, er was even rommel maar dat ben je snel vergeten', was een van de reacties. Met andere woorden kwamen de reacties van de overige bewoners die we spraken hiermee overeen. Wel wees men vaak, als je aanbelde, op de dichte betonnen balustrade: 'Hadden ze daar maar wat anders mee gedaan.' Piet Peters wil in ieder geval niet meer weg. Hij en zijn vrouw hebben het uitstekend naar hun zin. We waren bij hen op bezoek toen ze net een nieuwe laminaatvloer aan het leggen waren. Op het balkon liet Piet zien hoe mooi ze wonen en wat vooruitzicht ze hebben.

Bewust meer capaciteit

Na de komende winter gaan we weer op bezoek. Hoe gaat het dan? Zat iedereen er bij kouder weer dan behaaglijk warm bij? Ook de technische mensen van de bouwer en Portaal blijven benieuwd: 'We hebben in de nieuwe installatie bewust gekozen voor ruim meer capaciteit dan volgens de berekeningen nodig zou zijn. Wel moeten bewoners er misschien aan wennen de verwarming voor het naar bed gaan niet meer lager te zetten. Het opwarmen de volgende morgen van het laag temperatuursysteem gaat dan veel langer duren.' Wordt vervolgd.

Tekst: Peter Saras

Foto's: Peter Saras en Jelle Kamphuis

Drie maal 500 liter-boilers, daarachter de zeven verwarmingsketels

Sociaal kapitaal

Vanuit de Ontmoetingskerk bereikte ons het goede bericht dat er een nieuwe dominee is benoemd die het kerkelijke leven komt versterken. Zie het interview met hem elders in dit blad. Op 3 oktober heeft wethouder Vergunst de Tuinkamer (vroeger zaal M) in de Ontmoetingskerk officieel geopend. Dit is ook goed nieuws voor de mensen van Dukenburg in het algemeen, want de kerk zet zich zeer in voor het wel en wee van ons stadsdeel. Denk maar aan de voedselbank, waarbij in de Tuinkamer niet alleen voedselpakketten worden uitgedeeld maar ook mensen met woord en dienst worden bijgestaan, zoals het uitvoeren van kleine reparaties aan kleren. De Ontmoetingskerk levert veel vrijwilligers voor deze dienstverlening, maar vraagt ook geld aan de kerkgangers om deze voorziening mogelijk te maken. De kerk levert ook veel vrijwilligers op allerlei gebied die het sociale kapitaal van de wijk versterken. Dan is er iedere woensdagmorgen *de Aanloop*. Er wordt dan voor 'aanlopers' koffie geschonken en men kan andere mensen ontmoeten. Kortom, de Ontmoetingskerk maakt een belangrijk deel uit van het sociale kapitaal van Dukenburg.

Dat geldt ook voor ons wijkcentrum dat op dinsdagmiddag een soeplunch organiseert. Verder zijn daar diverse verenigingen en stichtingen actief die proberen mensen voor een ontmoeting bij elkaar te brengen. Door Dukenburg verspreid kan men ook mensen ontmoeten, zoals in het Huis van Weezenhof, bij de Vincentiusvereniging (bingo en lunch), en de buurtkamer in Tolhuis. Zulke initiatieven voor ontmoetingen versterken het sociale kapitaal van ons stadsdeel. In sommige wijken van Nijmegen bieden de supermarkten zelfs een koffiehok waar mensen elkaar kunnen ontmoeten. Iedereen is het erover eens dat de corona-epidemie de mensen uit elkaar heeft gedreven. Veel mensen mijden contacten. Veel ontmoetingsplekken verdwenen. De contacten met de mondkapjes op en de anderhalve meter dragen niet bij aan een vlot onderling persoonlijk gesprek. Veel verenigingen zijn verdwenen of draaien op een laag pitje. Zangkoren en dansgroepen werden problematisch. Het leefklimaat werd daardoor schraler met verlies van sociaal kapitaal.

Wat is sociaal kapitaal, zullen sommige denken. In een sociaal rijke buurt hebben bewoners aandacht voor elkaar en zijn op elkaar betrokken. Ze steunen elkaar waar nodig. Er zijn veel buurtcontacten. Dergelijke wijken worden gezellig genoemd en hebben een goede reputatie. Het zijn aantrekkelijke buurten waar men graag naar toe verhuist.

In sociaalkapitaal-arme wijken ontbreken vrijwel alle onderlinge contacten. Men loopt langs elkaar heen. En men durft nauwelijks in zulke wijken beroep op bureaus te doen. Zulke wijken zijn ongezellig. Veel bewoners klagen over vereenzaming, geestelijke armoede en lusteloosheid. Dit wordt nog verergerd door de sluiting van publieke voorzieningen, zoals cafés, dansclubs, muziekbijeenkomsten en culturele voorzieningen. Een nieuwe ziektegolf na de corona dreigt, nu in tal van wijken eenzaamheid veel voorkomt. De laatste jaren wordt steeds meer aandacht aan die epidemie van vereenzaming en geestelijke verarming gegeven. Onlangs las ik in mijn medische tijdschrift dat vereenzaamde mensen zonder zinvolle sociale contacten een 17 procent hogere sterfte hadden nadat deze van intensive care-unit waren ontslagen. Eenzaamheid kwam bij een op de vijf mensen voor in een doorsnee IC-eenheid. Vaak zijn het ouderen maar ook steeds meer teenagers. Dat stelt de zorg voor een groot probleem. Men probeert hulp te bieden door buddy's, door regelmatige telefooncontacten en door gratis taxidiensten naar bijeenkomsten van ex-IC-lotgenoten en dergelijke. Kort gezegd, een goed gesprek, warme belangstelling, en een vriendelijke handdruk hadden een genezend effect en verbeterde de prognose aanzienlijk. Een gezellige wijk waar men zich thuisvoelt heeft wellicht eenzelfde effect. Dit geeft te denken. Heeft de gemeente hier geen taak, omdat zij het dichtste bij buurten staat waar vereenzaming veel voorkomt? Zou het niet een goed idee zijn om na de komende raadsverkiezingen wethouders te benoemen die het sociale kapitaal van wijken verhogen en ook het welzijn van de bewoners verbeteren. Het is wellicht een raar idee, maar ik schrijf het toch.

Janwillem Koten

(Foto: Jacqueline van den Boom)

Nieuw ben ik

Nieuw ben ik, nieuw in Nijmegen. En ik ben van alles aan het ontdekken. Ik weet inmiddels dat het kanaal een flinke scheiding is, misschien zelfs een grens. En ik weet inmiddels waarom de adressen in Dukenburg zulke hoge nummers hebben, al weet ik nog niet precies hoe de wijken in elkaar steken. Ik weet Tolhuis, Zwanenveld, Meijhorst en de andere straten inmiddels wel te vinden, maar hoe ik dan op nummer 35-16 of 20-22 of 54-18 moet komen? Het navigatiesysteem in mijn auto komt er vaak ook niet uit. En daar ben ik op aangewezen. Ik ben nog niet helemaal verhuisd en de fietsen zijn nog niet gearriveerd. Als ik me verplaats, is dat met de auto. En ook dan valt er genoeg te ontdekken. Dat de straten vanuit het centrum niet parallel lopen. Of dat er overal voor parkeren moet worden betaald. Of dat er een enorme dichtheid aan stoplichten is: ik stuiiter van stopstreep naar stopstreep. Er zullen vast handiger routes zijn dan die ik nu neem. En op enig moment zal ik toch in de gaten gaan krijgen welke weg wel en welke weg niet naar mijn flat in Zwanenveld gaat. Of zou fietsen toch handiger zijn? Vast gezonder, en misschien zelfs sneller als je de weggetjes weet. Jammer alleen dat het herfst is. Dat merk je op de fiets toch meer dan in de auto. Maar daar zal ik toch maar niet voor terugdeinzen. We zijn immers niet van suiker!

Wouter Slob

(Foto: Arthur de Jonge)

Nachtommetje Dukenburg

Het is dat het Nachtommetje door Malvert en Lankforst enkele jaargangen terug van de eerste tot en met de laatste voetstap geheel in het regenwater viel, anders had anno 2021 de nachtwandeling op klaarlichte dag hoog gescoord in de regenmeters.

Paraplu's en capuchons waren wel nodig. Maar schoenen en broekspijpen bleven redelijk droog. Toch was het oorspronkelijke ommetje ingekort vanwege het weer. Ook werd de route andersom gelopen, zodat de startplek de finish werd. Het welkomstwoord aan wethouder Petra Molenaar vond wél plaats als startsein. In het Atrium van het wijkcentrum verwoordde Christa van de n8O-organisatie waarom Dukenburg dit ommetje een nacht en een halve dag later liep dan de rest van de stad op 2 oktober. Het deels opgeknapte en veel meer vernieuwde Winkelcentrum Meijhorst (Albert Heijn en Lidl met ruime parkeergelegenheid) werd officieel geopend door wethouder Noël Vergunst, die ook zaal M in de Ontmoetingskerk een nieuwe naam mocht geven. Met een

bescheiden programma in hartje Meijhorst, was dit het eerste feestelijke stadsdeelevenementje na lange barre maanden.

Groene wandelroute

Ongeveer dertig wandelaars gingen met het gelegenheidsthema *groen* in het achterhoofd vanuit het Atrium op pad. Eerst naar de Ontmoetingskerk, waar zaal A en M al spoorzoekend bezocht konden worden. Deze speurtocht was uitgezet door Mariëtte Mensink van KUS (Kunst van Samenleven). Zaal M is nu omgedoopt in *Tuinkamer*. Het vernieuwen van een interieur met verfkwast en/of -roller plus een andere, gezellige inrichting, doen wonderen. Pastor Joska van der Meer vertelde de wandelaars over de opzet van de Tuinkamer, die vrijwel naadloos door de achterdeur van de kerk overgaat in de Ontmoetingstuin met de herdenkingspergola en de gedichten. Hier startte de groene wandelroute (kleur-)echt. Om verder te gaan in het *Uilenbosje* in Lankforst, over oude kasteelgrond naar de overkant van de Van Apelterenweg. De skatebaan werd be-

keken, de nieuwbouwflat schuin daarachter en het *Douglasbosje* eveneens. De met de titel *Dukenburger van het jaar* geëerde stadsdeelnemers Jacqueline en Peter vertelden onder-tussen honderduit over historie en nut van het vele groen waar de stoet doorheen wandelde. Leerzaam en voor sommigen een openbaring.

Vier mensen in het gezelschap kwamen niet uit Dukenburg, maar helemaal van de andere kant van de stad, de Kopse Hof. Opa en oma woonden weliswaar vanaf 1966 een tijdje in Aldenhof. Maar de kou in hun flatwoning verdreef hen uit Dukenburg. Nu lieten zij hun nageslacht zien hoe Dukenburg uitgegroeid is tot een groen-groen-pollen- en mollenland. Met wel veel huizen daar tussenin. Langs de achtertuinen met schuttingen van de Tolhuizen tegenover de bloemenkiosk Meijhorst had organisator Helmut een flink aantal geplastificeerde foto's opgehangen. Het n8ONijmegen had als thema *de wederopbouw*. Dit gebeuren na afloop van WO II vond in Dukenburg niet plaats: hier werd nieuwbouw uitgevoerd. Gelukkig vonden Helmut en Christa zwart-witfoto's van het graafwerk voor het Maas-Waalkanaal en van het oude landhuis *de Duckenburg*.

Wijkpark Meijhorst

Als laatste stop werd rondgekeken in Wijkpark Meijhorst. Hier werden zo'n vijftig jaar geleden bomen 'geparkeerd' die elders in de stad niet geplant konden worden. Een halve eeuw later staan ze er nog en iedereen hoopt dat dat zo kan blijven. Het Zegerspad is intussen met een bocht richting het parkeerterrein tussen AH en Lidl veilig doorgetrokken. Het zou mooi zijn als de gemeente nu nog groen én naambordjes op de juiste plekken herstelt; meteen een naamplaatje aanmaakt voor de ruimte tussen de buitenmuren van Lidl, stadswinkel en zwembad/wijkcentrum (waaraan de Ontmoetingskerk gekoppeld is), waar de twee Bruning-beelden op hun sokkels staan. Naamsuggesties die al binnendruppelden bij de redactie: Ontmoetingsplein, Dissel, het Gareel. Alle drie verwijzend naar de oude Zegersboerderij die hier tig jaren heeft gestaan, als (Ontmoetings-)kerk diende, wijkbibliotheek was, een jongerenhok, Antillianen-'academie' en startplek van Stip. Lezers die ook een naamsuggestie willen bijdragen: doen!

Tekst: Hette Morriën

Foto's: Jacqueline van den Boom

VERGETEN VERLEDEN

VIERDAAAGSE IN 1931 EN 1935

De Vierdaagse van Nijmegen is de oudste en grootste meerdaagse wandeltocht van Nederland. Ze bestaat sinds 1909. Toch besteedde een gerenommeerd blad als *De Revue der Sporten* hier geen aandacht aan. Dat veranderde in 1931, toen voor het eerst artikelen hierover verschenen.

Het werd meteen een hele reeks, verspreid over meerdere nummers. De derde aflevering stond op dinsdag 7 april 1931 in nummer 35 van de 24ste jaargang.

De „Vierdaagsche” te Nijmegen!

III. De opvoedende waarde der marschen.

Aan de vierdaagsche afstandsmarschen van den Ned. Bond voor Lich. Opvoeding wordt jaarlijks deelgenomen door personen van 14 tot 60 jaar, uit alle rangen en standen onzer samenleving, door Nederlanders en buitenlanders, door burgers en militairen, door mannen en vrouwen, door rijken en armen.

Het doet ieder jaar weer opnieuw aangenaam aan, te zien met welk een enthousiasme en een blijmoedigheid er wordt gemarcheerd, welk een gevoel van saamhoorigheid, kameraadschap en offervaardigheid er onder de deelnemers heerscht.

Vier dagen lang wordt gemeenschappelijk gemarcheerd, allen hebben dezelfde moeilijkheden te overwinnen; men helpt elkander zoowel onderweg als in kazerne of kamp, de meerderen de minderen, de ouderen de jongeren, de rijken de armen. Menige vriendschapsband wordt tijdens de marschen gesloten. De verhouding tusschen de vreemdelingen, zoowel onderling als met de Nederlanders, was uitstekend.

Deze gezonde sfeer bestaat en kan bestaan, omdat bij de vierdaagsche afstandsmarschen, waarbij elke gedachte aan wedstrijd moet uitgesloten zijn, afgunst, jaloezie en eigenbelang niet optreden en alle, die aan de gestelde voorwaarden voldoen, dezelfde belooning ontvangen. Alle winstbejag — de kanker van de ware sport — is uitgesloten.

Telken jare, na afloop der marschen, mochten wij zoowel schriftelijk als mondeling van meerdere deelnemers vernemen, dat de vier marschdagen den prettigste tijd van hun vakantie waren geweest, dat zij nog nimmer zoo'n groote sportdemonstratie hadden meegemaakt, waar gedurende zoo'n langen tijd een onafgebroken en steeds stijgende blijmoedig-

Vlaggenparade op het Molenveld achter de Prins Hendrikkazarne op maandagmiddag 20 juli 1931.

heid heerschte. En de bewijzen daarvoor? Ze zijn er overvloedig. Zie eens in het reglement hoevelen reeds 10 en meermalen aan de marschen deelnamen en reeds honderden zijn in 't bezit van het emaille-kruis, dat wordt verkregen na vijfmaal aan de marschen te hebben deelgenomen.

—o—

Het zal U wellicht opgevallen zijn, dat er in den loop der jaren zeer weinig propaganda voor de marschen is gemaakt. Eigenlijk geschiedde dit met opzet, immers: Goede wijn behoeft geen krans. Van de marschen mag worden gezegd, dat zij zich zelf kweken, daardoor zijn ze kerngezond. Zij, die eenmaal hebben deelgenomen, zijn bijna allen zonder uitzondering onze propagandisten.

Hoe kan het ook anders, wat is er heerlijker dan geregeld flinke wandelingen te maken en van de mooie natuur te genieten? Ieder mensch toch heeft wel eens behoefte om het drukke stadsgewoel te ontvlieden, om zijn drukke bezigheden eens te laten rusten, om eens wat anders te zien dan steenen en asphalt of wat anders te hooren dan de claxon of de bel van de tram.

Waarin kan de studeerende jeugd, die zoo hard moet zwoegen voor een eindexamen zus of diploma zoo, beter afleiding en geestesrust vinden dan in een frissche wandeling? Denk dan eens niet aan allerlei vraagstukken die ge moet oplossen, aan de talloze bladzijden die ge nog moet lezen en herlezen, maar laat oog en oor genieten van de oneindige afwisseling die ge in de natuur tegenkomt. Als de jeugd dat slechts eenmaal per week deed, wat zou het studeeren gemakkelijk vallen, immers de frissche geest zou de leerstof opnemen als een spons het water.

Zoo gezien, hebben de marschen dus ook nog een andere kant dan de in het vorige artikel behandelde fysieke zijde en zeker een van niet min-

der belang. Het wil ons voorkomen, dat in onze hedendaagsche sport de ethische zijde — om het eens zacht uit te drukken — wel een beetje in het gedrang komt. Volgt U maar eens geregeld de courantenberichten, dan zult U meerdere excessen van allerlei aard constateeren. Spelers, die door politie moeten worden beschermd, rechters, die mishandelingen, op sportvelden voorgekomen, moeten straffen, om maar niet te spreken van de groote rol, welke de klinkende rijksdaalder in de sport tegenwoordig speelt.

Het wordt nog steeds niet begrepen, dat alleen van een goed lichamenlijk opgevoed volk goede sport kan worden verwacht. Want naast lichamenlijke vaardigheid moet de sportsman over groote karaktereigenschappen beschikken; voor deze twee elementen is lichamenlijke opvoeding noodzakelijk, deze is eigenlijk de voorbereidende school voor de sport.

In deze richting nu, vermeenen wij, bewegen zich de vierdaagsche afstandsmarschen en boven andere takken van lichaams oefeningen hebben zij voor, dat geen kostbare uitrusting noodig is, dat geen speciale terreinen noodzakelijk zijn en dat de beoefening ervan binnen ieders bereik ligt.

Het langdurige verblijf te Nijmegen (ruim vier dagen) maakt het mogelijk, dat er meer dan 'n oppervlakkige kennismaking tusschen de deelnemers komt.

Maar laten we toch niet langer hierover theoretiseeren, kom dit jaar naar Nijmegen (21-24 Juli) en bekijk de marschen ook eens door de hierboven geschetste bril, dan zijn we het veel vlugger eens met elkaar, doch hiermede willen we sluiten, dat daarover alleen maar valt te praten met degenen, die daadwerkelijk aan de marschen hebben deelgenomen.

Jhr. Mr. J. W. SCHORER.

In nummer 51 van maandag 27 juli 1931 stond dit afsluitend artikel.

DE VIERDAAGSCHE AFSTANDSMARSCHEN TE NIJMEGEN

Gewoonlijk zal niemand zich half dood lopen om zijn kruis te winnen! We krijgen onze kruisjes vroeg genoeg gratis op ons dak! Maar dat Bondskruis is werkelijk prachtig! En 't feit, dat bijna 2100 Hollandsche vrouwen en mannen alleen om dat kruis te winnen zich maandenlang trainen en zich allerlei genoegens ontzeggen, en dat zelfs 34 Noeren er de verre reis voor over hebben, dat 27 Engelsen er voor naar Nijmegen trekken, om nog maar te zwijgen van de Franschen, de Duitschers en de Oostenrijker, bewijst toch wel, dat er hooge waarde aan het bezit van het Bondskruis wordt gehecht.

Er zijn dikwijls menschen, die mij vragen: „Maar wat is er nu eigenlijk voor aardigheid aan om zóo krankzinnig ver te loopen? Wat bereik je er mee, behalve blaren onder je voeten, stijve knieën, een afgetobd lichaam en een geschokt zenuwgestel?”

Wel, als je alleen die blaren, knieën, zenuwen enz. bereikt.... dan heb je de bedoeling van den Ned. Bond voor Lich. Opvoeding niet begrepen, want die is juist om het lichaam *op te voeden!* Dus om je zóo te oefenen, dat je „krankzinnig ver loopen” kunt zonder blaren onder je voeten te krijgen of stijve knieën; en vooral ook *zonder* dat je je lichaam aftobt en je zenuwen schokt!

Daarom wordt er altijd weer door den N.B.V.L.O. op gewezen, dat de marschen zélf niet het hoogtepunt zijn van deze wandelbeweging, doch dat het ten eerste en vooral op de *voorbereiding* aankomt. Alleen wanneer men zijn lichaam aan een regelde training onderwerpt, kan men dat lichaam opvoeden op de wijze, die de Bond beoogt. Dan krijgt men een algemeene lichaamsgechtheid; dan versterkt men zijn uithoudingsvermogen en leert men kleine ongeriefelijkheden, zelfs vrij

ernstige vermoeidheid (b.v. doordat de weersomstandigheden ongunstig zijn: te warm of te nat) zonder jammeren of klachten verdragen. De voorbereiding tot de afstandsmarschen kweekt: moed, verdraagzaamheid, doorzettingsvermogen, zelfvertrouwen en gemeenschapszin.

Het laatste vooral, wanneer men bij een groep of detachement behoort. De N.B.V.L.O. heeft n.l. naast de individuele kruizen, ook bronzen korpsmedailles ingesteld, die alleen dan gewonnen kunnen worden, wanneer het geheele detachement, de gansche groep zonder een uitvaller de vier-daagsche doorloopt. Is er nu een zwakkere broeder tusschen de korpsgenooten, dan zullen de anderen alles doen wat mogelijk is, om dien man een moreel of daadwerkelijk steuntje te geven; het is merkwaardig zoo veel als reeds het rythme der gezamenlijke beweging een vermoeide helpen kan.

Dat rythme is het ook, dat zoo animeerend werkt op buitenstaanders; er zijn tal van familieleden en vrienden der deelnemers, die uit pure ambitie een dag of een gedeelte van iederen dag meelopen. Het is ook zoo prachtig rond Nijmegen! En men zoekt de parcoursen met zooveel zorg uit om er de noodige afwisseling in te brengen.

IN DE KAZERNE VAN DE KOLONIALE RESERVE TE NIJMEGEN, WAAR DE DEELNEMERS AAN DE VIERDAAGSCHE AFSTANDSMARSCHEN WAREN ONDERGEBRACHT, WERD DE LINKER FOTO GEMAAKT. TERWIJL DE UTRECHTSCHER POLITIEMANNEN REEDS IN DIEPE RUST ZIJN, SPELEN HUN AMSTERDAMSCHER COLLEGA'S NOG LUSTIG EEN SPELLETJE KAART. RECHTS DE LEDEN VAN DE LEIDSCHER STUDENTENVEREENIGING „PRO PATRIA” ONDERWEG, VOORAFGEGAAN DOOR TWEE TROMMELSLAGERS. ONDER: DE AANKOMST TE NIJMEGEN VAN DE DEELNEMERS DER AMSTERDAMSCHER POLITIE.

Originele foto's uit De Revue der Sporten van 27 juli 1931

Geen wonder, dat de buitenlanders zich enthousiast uitlaten over dat kleine, mooie land van ons! Ze zien het op zijn allerbest! Dit jaar troffen wij twee dagen bedekte lucht, doch de twee laatste felle zonneshijn! Voor iedereen, die per fiets of auto vooruitkwam was dat ideaal; voor de dappere loopers echter minder prettig! Maar ze zijn er goed bruin van gebrand en toen de vermoeidheid er uit was geslapen, bemerkten zij pas wat een soepborden vol gezondheid zij in die dagen onder de open lucht hadden opgedaan! Zij zijn nu allen weer aan hun werk in werkplaatsen, kantoren, winkels en andere gebouwen en spoedig zullen zij van geen vermoeidheid meer weten en alleen denken aan die verrukkelijk frissche morgens, toen zij vier maal achtereen tusschen 5 uur en half 7 de kazerne der Koloniale Reserve te Nijmegen verlieten om een bezoek te brengen aan Wijler, Groesbeek, Gennep of Grave, aan Mook en Druten, Wijchen of Middelaar. Voor wie het in de dagbladen soms over het hoofd heeft gezien, volgt hier een resumé der feiten:

Er zijn op 21 Juli 2137 dames, heeren en kinderen tusschen de 14 en 16 jaar gestart om respectievelijk: 40, 50, 55 of 30 K.M. per dag af te stappen.

En op 24 Juli is aan 2065 gelukkigen het bondskruis, verguld, gekroond, geëmailleerd-zilver, goud of goudgekleurd uitgereikt, terwijl een groot aantal korpsen en vereenigingen de bronzen korpsmedaille ontving.

KATE DE RIDDER.

'Daar komen de meisjes, daar komen ze an, de wandelmeisjes van Rotterdam....' Aldus het foto-onderschrift in 'Sport in Beeld/De Revue der Sporten' van 29 juli 1935.

Nu was er elk jaar aandacht voor de Vierdaagse in sportpers. Er was inmiddels gefuseerd. 'De gecombineerde Nederlandsche sportbladen *Sport in Beeld/De Revue der Sporten*', schreef in zijn '28ste jaargang No. 52' van 29 juli 1935 het volgende eindverslag.

DE VIER DAGEN VAN NIJMEGEN

De vier glorieus dagen van Nijmegen liggen weer achter den rug.

Ze zijn weer een hoogtepunt geweest in de Ned. wandelsport, de sport, die — na een tijdlang zeer verwaarloosd en geminacht te zijn — thans jaar op jaar weer aan belangstelling en aan getrouwen wint.

Ze zijn voorbij.

Nijmegen heeft zijn wandelaars weer hartelijk ontvangen en prettig gehuisvest en de schoone Waalstad is er met elk jaar minder rouwig om, dat men in de verleden tijd de gelukkige gedachte had haar „een vierdaagsche" te geven. De stad leeft in dien tijd. De ouderen praten over niets anders, het kleinste joggie op het Keizer Karelplein kan u vertellen hoeveel uit-vallers er dien dag waren!

Kapitein **B r e u n e s e**, jhr. **W e i l e r**, en al die anderen, wier namen zich rond dit wandelfestijn van den N. B. L. O. hebben gewezen moeten zich wel met graagte in de Juli-maand naar Nijmegen spoeden om te zien hoe het werk onder hun handen groeide en groeien blijft. Hoe het sport is in den waren zin.

Dit jaar werd begonnen op een gloeienden zomer-Maandag. En alle 4 dagen heeft de zon gesche-

nen over de bosschen en heuvelen rond Groesbeek en Cuyk, rond Mook en Malden.

Daardoor waren er gemiddeld meer uitvallers dan onder koele omstandigheden het geval pleegt te zijn. Maar men went aan alles. En men weet het ook in Nijmegen zoo langzamerhand: wie zich ernstig voorbereid heeft, wie de marschen meemaakt in prima conditie, als sportvrouw of sportman en ze *niet* onderschat, wel, dezulken kunnen tegen een stootje. Ze hebben maling aan storm, ze lachen den regen uit en ze lachen tegen de zon ook als die wat al te hoog in de thermometer kruipt!

Voor den eersten maal kwam de camera in actie om deze Vierdaagsche in een propaganda-film vast te leggen: dankbare stof hebben de cineasten hier

te verwerken gekregen en daar hopelijk dankbaar gebruik van gemaakt!

Vrijdag, slotdag.

Er traden ruim 2900 deelnemers aan om deze laatste étappe — langs de heuvelklingen van Nijmegen naar Grave en Cuyk, Mook en Mill — af te leggen. Er werd in een flink tempo gemarcheerd, in Grave en Cuyk verleende de pontonbrug haar goede diensten als verkeersschakel. Daar kwamen de eerste bloemen al voor den dag! Hoe dichter men de stad naderde, hoe dichter de inwoners langs de wegen stonden en hoe kwistiger en geuriger de bloemen werden toebedeeld. Geen wandelaar bleef zonder. Vief en fleurig wandelden de groepen via Sint Anna op de kazerne af, tusschen het handgeklap der duizenden door: het zat er weer op . . .

Muziek schalde door de stad. Pijpers, tamboers en trommelaars vulden de zomerlucht met hun geluid. De koloniale Reserve kreeg in de Prins Hendrikkazerne 'n extra hulding ... van andere groepen lag die hulding nog in het vet. Thuis, in de stad van herkomst!

Op het Molenveld was het de oude drukte: daar werden de personeele en korpsprijzen uitgereikt door Jhr. Mr. v o n **W e i l e r**, door gen. majoor **F a b i u s**, Prof. dr. **V a n P o e l j e** was er als vertegenwoordiger van den minister van Onderwijs.

Het bleek, dat in totaal slechts 110 personen waren uitgevallen.

Het slotfeest was natuurlijk weer een waardig en stemmingsvol einde van deze marschen, waaraan ook nu weer door tal van buitenlanders werd deelgenomen.

De vierdaagsche is voorbij, een feest van sportieve waarde, van vriendschappelijkheid en behulpzaamheid is ten einde, 'n feest van verbroedering — het werd in vele monden een dik, hol woord: hier is het tastbare werkelijkheid.

Samenstelling: René van Berlo

Foto's: collectie Regionaal Archief Nijmegen

Vrolijke deelnemers en deelnemers op het Molenveld. Op de achtergrond de bureaus waar de deelnemers met de startnummers 1107 t/m 2290 hun beloning kunnen afhalen. Foto: Fotobureau Gazendam.

Joodse oorlogsslachtoffers

Isidoor, Ella, Hans Hartog en Miriam Beem

Afgelopen mei verscheen het boek *Voor Joden verboden. Hoe de Joodse gemeenschap uit Nijmegen verdween 1940-1945* van de hand van stadgenoot Frank Eliëns. In de komende uitgaves van *de Dukenburger* nemen we een van de geschreven portretten uit zijn boek op, besteden wij aandacht aan een aantal levensgeschiedenissen van Joodse Nijmegenaren en Joden die in Nijmegen ondergedoken waren of wilde onderduiken en het slachtoffer werden van het nazibewind. Dit keer staan Isidoor, Ella, Hans Hartog en Miriam Beem centraal.

Kort na hun huwelijk in augustus 1930 vestigden Isidoor Beem, geboren op 12 januari 1905 in Arnhem, en zijn vrouw Ella de Beer, geboren op 11 april 1905 in Borne, zich in Nijmegen. Ze gingen wonen aan de Berg en Dalseweg 84. Hun twee kinderen, Hans Hartog, geboren 7 juli 1931 en Miriam, geboren 23 maart 1936, zagen in Nijmegen het levenslicht.

Isidoor was handelsreiziger in damesconfectie en gedurende de oorlog, tot zijn deportatie, boekhouder bij de Joodse Raad in Nijmegen. Isidoor was een fanatiek dammer die uitkwam voor de damvereniging *Vriendenkring* in Nijmegen. Op dinsdag 21 januari 1930 was hij de grote uitblinker in zijn wedstrijd tegen B. den Hartogh met zijn 'fraai en doortastend spel'. Hij kwam wisselend uit voor het A- en het B-team. In maart 1931 werd hij door de Dambond Gelderland verkozen tot een van de tien dammers uit Gelderland die zouden spelen tegen een team uit Brabant. Intussen bleef hij ook op clubniveau goed presteren. In juni 1931 stond hij in de onderlinge competitie op de eerste plaats met acht gewonnen wedstrijden en één remise. Tot september 1932 was Beem om onbekende redenen uit de running. Toen pakte hij de draad weer op. De journalist van de *Provinciale Geldersche en Nijmeegsche Courant* was benieuwd naar het spelniveau van Beem

'die theoretisch goed onderlegd is en toen hij nog speelde, tot de beste krachten behoorde'. Hij had de goede vorm weer snel te pakken. Op 25 oktober 1932 speelde hij remise in een simultaanwedstrijd tegen de wereldkampioen dammen in 1928, de heer B. Springer, die van de 38 wedstrijden er 34 won.

Op 22 april 1941 speelde Beem zijn laatste damwedstrijd (met wit) tegen M. Lam in *De Nieuwe Karsseboom* aan het Mariënborg. De uitslag is niet bekend.

In december 1939 werd de *Firma Beem's Kleedingmagazijnen*, waarvan de broers Isidoor en Lazarus Beem vennoten waren, failliet verklaard door de Arrondissementsrechtbank van Arnhem. Op 7 december vond een faillissementsverkoop plaats.

Aanvankelijk was het gezin gevrijwaard van deportatie vanwege het feit dat Isidoor werkzaam was bij de Joodse Raad in Nijmegen. Op 8 april 1943 werd een aanvang gemaakt met het overbrengen van alle nog niet gearresteerde Joden uit onder meer Gelderland naar kamp Vught. Vanaf 10 april mochten zich geen Joden meer in een achttal provincies bevinden.

Het gezin Beem vertrok op 8 april naar kamp Vught, om van daaruit op 7 juni 1943 naar Westerbork overgebracht te worden, waar barak 62 hun nieuwe tijdelijke verblijfplaats werd.

Op een systeemkaart van de Joodse Raad, die van alle Joden werd gemaakt, werd Isidoor omschreven als een accurate man die makkelijk communiceert, maar weinig initiatief toont

§ § Bij vonnis der Arrondissements-Rechtbank te Arnhem, van den 30en November 1939 zijn in staat van Faillissement verklaard:

1e. De Vennootschap onder Firma BEEM'S Kleedingmagazijnen, gevestigd en kantoorhoudende te Nijmegen, Houtstraat 27a;

2e. Hare Vennoten ISIDOOR BEEM, wonende te Nijmegen, Berg en Dalscheweg 84 en LAZARUS BEEM, wonende te Nijmegen, Hermelijnstraat 54;

met benoeming van den E. A. Heer Mr. F. M. PLEYTE, Rechter in voormelde Rechtbank tot Rechter-Commissaris en van ondergeteekende tot Curator.

De Curator,
Mr. H. P. BEETS,
Franschestraat 6.

Provinciale Geldersche en Nijmeegsche Courant van 1 december 1939. Collectie Regionaal Archief Nijmegen

en ondanks een chronische ischias 'volkomen' gezond was.

Op 11 juli 1943 schreef Ella Beem een briefkaart naar de familie Van Breukelen, woonachtig aan de Van Welderenstraat in Nijmegen, en bedankte hen voor de brieven en pakjes. Ze schreef onder meer:

'Wat was ik gelukkig met jullie hartelijke brieven. Ik kon van 't huilen haast niet verder lezen, zó gelukkig was ik dat ik post van jullie had. Ik dank jullie duizendmaal voor alles wat jullie voor ons doen en dat jullie 't met grote liefde doen, dat zie ik aan de pakjes. 't Is voor ons zo'n grote troost, dat jullie zo goed voor ons zijn. Die pannetjes en bekertjes kwamen zó goed van pas. Ik ben er echt trots op. Davitamon is voor de kinderen zo goed. Dank er veelmaals voor. Ik hoop dat jullie bidden helpt, ik weet 't echt te waarderen.'

Op 7 september vertrok transport 75, met het gezin Beem, naar Auschwitz. Moeder Ella en haar kinderen werden direct na aankomst vermoord. Vader Beem werd tewerkgesteld en in of rond maart 1944 in Auschwitz vermoord.

Tekst: Frank Eliëns

Nieuwe namen

De dag na Thanksgiving in Noord-Amerika, aanstaande 26 november, is ook in ons land ingevlogen en geland als *Black Friday*. Superkoopjesdag of mega *ruil-je-cadeautjes-dag*, zoals eerder een Hollandse traditie op de dagen na Sinterklaas. Een cartoonist voegde beide gekleurde data samen met een oplossing voor in elk geval die *Zwarte Vrijdag*. Hij zette op het reclamebord in zijn spotprent de kreet *Roetveeg Vrijdag*.

Roetveeg of Regenboog als voorvoegsel bij Sints Pietermanknecht, werken overigens niet echt. Misschien een geheel andere Piet-uitvoering? Zodat Piet (m/v/x) toch uitgedost in werkkleding aan het hele verkleedfeest kan meedoen. Is Pierrot een ideetje? De clown met het witte gezicht. Of zou *Hoge Piet* wat zijn? Geef de persoon die hem uitbeeldt houten stelten, zodat hij/zij/mix tenminste op ooghoogte komt met Sint op de zwartharige Ózosnel (schimmel Amerigo doet niet meer mee). Nog

beter: laat meerdere Hoge Pieten boven Sinterklaas uittorenen. Elk met Piets eigen huidskleur. Vind een dito amateuracteur die een tabberd aantrekt en een pruik plus mijter draagt, een baard opplakt en een staf hanteert. Die rollenspeler is dan de Goedheiligman zelf. Nee, nog niet goed, heilige en Sint klinken behoorlijk gelovig. Gebruik liever de titel *Houtenklaas*. Hout is een natuurproduct met wel zeer veel schakeringen bruin. Maar daaraan kan niemand aanstoot nemen. Hout wordt gemaakt van bomen. Die discrimineer je niet. Sint Nicolaas/Sinterklaas gaat dan voor goed de geschiedenis in, nadat hij meer dan 1500 jaar vereerd werd. En niet alleen in Nederland. Hoge Piet of Hoge Ome zijn overigens oude benamingen voor de tegenwoordige bobo: belangrijke man. Voor voorbeeldvrouwen gebruik je deze verwijzingen niet. Sint Nicolaas heeft ook een mannelijk imago. De bisschop uit Myra in het Byzantijnse Rijk heeft echt geleefd en was een weldoener. Een mysterieus figuur, zelfs nadat een graf van Saint Nicholas in Kilkenny in Ierland werd ontdekt.

Wijsneus

De twee broertjes waren vier en vijf en verheugden zich enorm op het kadootjesfeest van 5 december. Het deed hen bijna lijfelijk pijn dat een zesjarig neefje Sinterklaas *die rare man* noemde. Ook hadden de

broertjes een prangende vraag. Helaas kon hun moeder het antwoord niet à la minute geven, want ze was aan het telefoneren. En het toestel zat toen nog vast aan een draadje. Dus bedachten de twee broertjes zelf het beste antwoord: 'Het is een sprookje.' Hun vraag was: 'Is zwarte Piet een jongen of een meisje?'

Seizoenswensen

Niets zo sneu als digitale kerstwensen. Een kerstkaart past eigenlijk beter bij trouw-, geboorte- en rouwaankondigingen. Die post je voor je gevoel evenmin digitaal. Toch zijn er mensen die dat anders ervaren. Waardoor de voorgedrukte wenswoorden of -zinnen zoals *Zalig Kerstfeest en een Gezegend Nieuwjaar* verbleken. Het moet moderner, hoor. Wég met het afgezaagde *Merry Christmas and Happy New Year*, ga voor *merry kissmas and a peaceful next year*. Knuffelen mag weer, terwijl er nog veel onvrede in de wereld resteert. Bovenstaande Engelstalige wensregels zijn één internationaal voorbeeld. Onze eigen taal biedt uiteraard meer speelruimte: *Een hagelwit versgevallen sneeuwtafijl, waarop je met kerst noch met oudjaar uitglijdt. Een warme kerstknuffel en een nieuw jaar vol licht en liefde. Iets goeds, iets lekkers / iets gekks, iets gekkers / iets aardigs, iets liefs / hoe dan ook iets positiefs. Nog eentje: Alles is Liefde!* Een handgeschreven brief om tijdens de eindejaarsdagen geadresseerden het mooiste en beste te wensen, heeft daarnaast iets super nostalgisch. Je kunt ook – moderner – een ieder jaar terugkerend verslag maken, waarin je per maand je belevenissen deelt. Fotootjes erbij van thuis, de hond/kat, op het werk, op school, met fiets-, zon- of skivakantie. En dat geheel kan wel gemaild worden. Een geboren Nijmeegse houdt deze wensvorm al jaren vol en de ontvangers kijken er echt naar uit.

Havana

Bijzonder

Op het moment van toetsen van dit epos, slingert Omroep Gelderland het feit de ether in dat het nog honderd dagen duurt tot eerste kerstdag 2021. Volop nazomerzon in de buitenwereld met een middagtemperatuur van plus twintig graden. In de winkels liggen pepernoten, suikergoed en chocoladeletters al uitgestald. Tuincentra zijn kunstig ondergesneeuwd op de plek waar nepsparran met toebehoren een bos vormen. Waar dat nog handwerk is, worden er kerstpakketten ingepakt met de gebruikelijke verrassingen. Koren die eindelijk weer zingen, oefenen voorzichtig *Stille Nacht* of *Driving home for Christmas*. De kerstsfeer groeit met de dag. Stel een medemens de vraag: 'Welke kersttijd was voor jou bijzonder?' De antwoorden zullen enorm uiteenlopen en lang niet alle vertelsels zullen op het weemoedig feestelijke kerstgevoel werken. Zo was er jaren geleden een negenjarig meisje al lange tijd ernstig ziek. Toen zij op eerste kerstdag overleed zei een vriendinnetje van haar: 'Mam, dat kan toch niet, dat een kind met Kerstmis dood gaat?' Later kwam dit meisje een tweeling tegen die juist op 25 december gebóren was. Dat vond de intussen bijna volwassen tiener normaal. Een tweeling is een beetje bijzonder, maar ge-

boren worden op de verjaardag van het kindje Jezus. Ja, dat past wel in het plaatje. Toen één van de tweeling haar vaste partner werd, werd die drievoudige eerste kerstfeestdag juist ontzettend *lastig*. Vrijwel iedereen heeft dan een vrije dag, maar niemand heeft tijd om jarigen te bezoeken. Daarom gingen tweeling en partners voordat ze zich settelden in Nijmegen (hahaha: Havana aan de Waal) op een warme decembervakantie. De subtropenzone lokte hen naar het Midden-Amerikaanse Cuba. Het viertal las zich in omdat Cuba een destijds rellerig imago dankte aan het jarenlange Fidel Castro-bewind. Maar het (ei-)land werd door de reisbranche als veilig beschouwd. Na de landing op Havana Airport kon het avontuur beginnen. Hilarisch vond het kwartet de metershoge kerstboom van bananen, alsmede de Nederlandse bussen van Connexxion, bestemming Amerongen, of een andere rode, model Noviobus die hen nooit zou kunnen vervoeren naar Delft Station. Felgeverfde eilandhuizen boordevol kerstversiering en oude Amerikaanse *sleeën* (Oldsmobile, Chevrolet) kleurden hun Navidad en Año Nuevo

* *Die Bremer Stadtmusikanten*: een Grimm-sprookje over een ezel, een hond, een kat en een haan. In Bremen staat hun standbeeld als meest gefotografeerde plekje. Mensen sluiten aan in de rij, of het nu zindert van de hitte of gutst van de regen.

tot een bijzondere nietwinterse herinnering. Plus uiteraard de blauwgroene zee met witte stranden. Nog eens jaren later trok de oudste van de tweeling hartje zomer met gezinnetje, auto en sleurhut door Duitsland, op weg naar de Lüneburgerheide. Op de achterbank van de auto zaten zoonlief en zijn zusje ruziezoekend de tropische zomerhitte aan te wakkeren. Totdat een gigantische plensbui het gezinnetje deed besluiten te pauzeren in Bremen. Ze hadden alle geluk van de wereld, want de regen bleef weg tijdens hun paar uur in de stad met zijn muzikanten*. Een zelfbenoemde stadsgids gaf het gezinnetje de tip een kijkje te nemen in het schilderachtige Schnoorviertel. Dat was zeker de moeite waard. Vooral toen de kinderen een buitengewoon bijzondere winkel ontdekten: een kerstwinkel. Het hele jaar rond, ook op deze dag met tweeëndertig graden, was in de Bremer winkel echt alles voor de kersttijd te koop. Een uitgebreide wandeling door de ruime, schaars verlichte zaak werkte bovendien verkoelend. Ineens snapten de kinderen waarom hun ouders, oom en tante zo genoten hadden van die ene eindejaars rondreis op dat subtropische (ei-)land. Het is de aankleding van het feest die het doet, de ambiance. Kerst in de tropen is voor sommige mensen bijzonder, voor anderen heel gewoon, maar hoe dan ook is het de bedoeling de dagen wereldwijd te vieren als het meest vredelievende feest.

Tien jaar fotografie voor de Dukenburger

Het allereerste nachtommetje in Weezenhof, waarbij Betty op het water met Maria Callas een duet zong, was de allereerste serie foto's die ik voor *de Dukenburger* maakte. Dat is nu exact tien jaar geleden, een jubileum! Daar kwam ik achter toen ik foto's uitzocht voor tien jaar nachtommetjes in Nijmegen.

Op deze pagina's staat een kleine selectie met fotografie uit die tien jaar.

De foto's die de meeste indruk op me maakten, zijn die waarbij Dukenburg nóg mooier wordt gemaakt. En natuurlijk alle feestelijkheden rond het 50-jarig bestaan van Dukenburg. Mijn hoogtepunt daarvan was het rad van fortuin tijdens de spelshow *Ik hou van Dukenburg*.

Maar het indrukwekkendste vind ik toch dat Pieter en zijn collega's tijdens de eerste corona-lockdown hoogstpersoonlijk bij mensen aanbelden om te vragen of het goed met ze ging.

Ik ben inmiddels echt verknocht aan Dukenburg, dus ik hoop er nog lang te blijven fotograferen.

Jacqueline van den Boom

Betty en Maria Callas (2011)

Observatietoren van Robert Tolman (2012)

Sloop maisonnettes Malvert (2013)

Hoogbouw Weezenhof (2014)

Winkelcentrum Malvert (2014)

Kleurrijke jaszjes in Meijhorst (2014)

Opknappen Wijkcentrum Dukenburg (2014)

Halloween in Jongeren centrum Staddijk (2015)

Proefopstelling klokken onder kanaalbruggen (2015)

Ik hou van Dukenburg (2016)

Ansichtkaarten in jubileumdukenburger (2016)

Brand in Winkelcentrum Weezenhof (2017)

Heumensoordschool (2016)

Pieter op coronabezoek (2020)

Demonstratie printen brug (2019)

Boswachter Tim (2021)

Dukenburg in stukjes

WEER SAMEN

Beste lezer,

De afgelopen anderhalf jaar waren voor alle Nijmegenaren zwaar. Het normale leven kwam stil te staan door het coronavirus. Familie of vrienden bezoeken kon ineens niet meer. Ook aan het ontmoeten op sportclubs, bij verenigingen en via de vele informele clubjes in Nijmegen kwam abrupt en langdurig een einde. Corona zal nog wel enige tijd bij ons blijven, maar de periode met de zwaarste maatregelen hebben we achter de rug. Het verheugt mij zeer dat we elkaar weer kunnen treffen.

Elkaar ontmoeten en samen dingen ondernemen hebben vele Nijmegenaren het meest gemist. Wij zetten daarom op 7, 14 en 21 november de deuren van verschillende wijkcentra open voor iedereen zodat we elkaar weer kunnen ontmoeten en nieuwe contacten kunnen aangaan.

De open dag in Wijkcentrum Dukenburg, Meijhorst 70-39, is op 7 november van 13.30 tot 16.30 uur. Ik nodig u van harte uit om deel te nemen. Ik hoop u allen in groten getale te zien tijdens deze dagen!

Met vriendelijke groet,

Hubert Bruls
Burgemeester van Nijmegen
Foto: Jacqueline van den Boom

MAISONNETTEWIJK LANKFORST OPGEKNAPT

Het woonblok links op de voorgrond wordt gesloopt en vervangen door nieuwbouw

In september heeft woningcorporatie Woonwaarts groen licht gegeven voor een renovatieplan van de vijf maisonnetteblokken in Lankforst.

Het gaat om 120 woningen waar de woningcorporatie samen met een bewonersprojectgroep de plannen voor heeft onthuld. Naast de bouwtechnische kant van dit project gaat er ook ingezet worden op *sociale verduurzaming*. De provincie Gelderland heeft hiervoor geld beschikbaar gesteld vanuit de leefbaarheidsalliantie. Woningcorporatie Woonwaarts werkt hierin samen met diverse partijen, zoals de gemeente Nijmegen en Bindkracht10.

Woonblok 46° straat gesloopt

Van de vijf maisonnettewoonblokken krijgen er drie - 43°, 44° en 45° straat Lankforst - groot onderhoud en gaan dus opgeknapt worden. Het blok aan de 14° straat wordt uitgebreider aangepakt en krijgt een renovatie, waarbij de indeling zal veranderen. Hier komen ook vier kleine bedrijfsunits op de begane grond bij. Het woonblok in de 46° straat wordt gesloopt. Hier zal nieuwbouw komen met 31 levensloopbestendige appartementen. Door deze sloop en nieuwbouw ontstaat er een verbinding met het groen van Dukenburg en komt het *Uilenbosje* directeur in het leefgebied van de bewoners.

Het hele project krijgt de naam *Leven in Lankforst* en zal bouwtechnisch uitgevoerd gaan worden door de combinatie Hagemans - Klokgroep. Voor de bewoners zal het enorm ingrijpend zijn. Er zullen mensen, min of meer gedwongen, hun woning uit moeten. 'Bindkracht 10, Woonwaarts en bewoners werken nu samen om van idee tot uitvoering te komen', schrijft Woonwaarts in zijn bekendmaking. De afgelopen jaren heeft een groep bewoners meegedacht en meegepraat over de plannen. Vijf bewoners zijn als vertegenwoordiging opgenomen in het *bouwteam*. Dit team is een samenwerkingsverband tussen de aannemer, de bewoners en woningcorporatie Woonwaarts.

Volgen in de Dukenburger

De Dukenburger gaat dit project in Lankforst volgen. Binnenkort gaan we met de partijen in gesprek. Twee bewoners hebben zich hiervoor al aangemeld. *Oog voor elkaar* zal hier een belangrijke factor worden. De Dukenburger zal hier dus in zijn gelijknamige artikelserie aandacht aan besteden. Bouwtechnisch kan er, wanneer voldoende bewoners akkoord gaan, in april 2022 begonnen worden. Het totale bouwplan zal nog heel 2023 in beslag nemen. Daarna hebben alle woningen het energielabel A.

Tekst en foto: Peter Saras

TERUGBLIK OP WEEK VAN DE ONTMOETING

In 2020 werd de *Week van de Ontmoeting* sterk beïnvloed door de op dat moment geldende coronamaatregelen. Bij de 'week' in 2021 was dat begin oktober in mindere mate het geval, maar nu was bij een aantal activiteiten de regen bepalend.

Ook bij een aantal binnenactiviteiten was de opkomst matig, een tochtje door de regen is voor velen immers niet echt aantrekkelijk. *Soep bij de burens* bij Vincentius in Meijhorst trok op de vrijdag toch nog een aantal extra bezoekers. Ook bij het *ruilen van legpuzzels* in de Buurthuiskamer Tolhuis werd op de zaterdagmiddag een aantal nieuwe klanten verwelkomd.

De activiteiten op de zondag met de *opening van Winkelcentrum Meijhorst*, *opening Tuinkamer in de Ontmoetingskerk* en het *ommetje* vielen behoorlijk in het water. (Zie berichten elders in deze Dukenburger.)

Op maandag was er onder wat gunstiger weerscondities de start van inrichting *Plukroute Dukenburg* bij de Meiboom in Meijhorst. (Zie ook hiervoor bericht elders in deze Dukenburger.)

Dinsdag meldde zich in het wijkcentrum tijdens *soep in het wijkcentrum* een behoorlijk aantal gasten. Tijdens de actie *50 kopjes koffie*, mede georganiseerd door woningcorporatie Talis, hebben we in de middag ondanks de juist op dat tijdstip grote regenbuien een aantal flatbewoners in Meijhorst ontvangen. Met z'n allen in de regen onder een tent, met daarbij opbeurend gitaarspel en zang van Ronald Naar, zorgden voor een gezellige sfeer.

Bij de *Aanloop* in de Ontmoetingskerk waren die woensdag enkel de vaste gasten aanwezig. Daarentegen kwam er in de Meiberg die dag een groot aantal bewoners bij elkaar om samen te genieten van de aangeboden

Ronald Naar samen met een wijkbewoner tijdens 50 kopjes koffie in Meijhorst

pannenkoeken. Het was een gezellige bijeenkomst, waarbij de bewoners de onderlinge contacten weer hebben aangehaald en nieuwe contacten zijn gelegd.

Ook in Zwanenveld, bij de *Vlechting tijdens Hé, praat en luister je mee?*, smaakten de pannenkoeken goed.

Kortom, een week met hier en daar een wat magere opkomst, maar ook activiteiten waar echt veel belangstelling voor was. Er zijn gedurende die week de nodige onderlinge contacten gelegd en we hebben voor ons project *Elkaar Ontmoeten* een aantal wijkbewoners gesproken die we de komende tijd gaan bezoeken om te kijken of we in samenspraak met hen iets kunnen doen aan hun behoefte aan meer contact. Werkgroep *Elkaar Ontmoeten*, E-mail: elkaarontmoetendukenburg@gmail.com.

Tekst en foto boven: Harm Jan van der Veen

Foto onder: Jacqueline van den Boom

Ommetje

TUINKAMER OPEN

Nu de *Ontmoetingstuin* bij de kerk steeds vaker gebruikt wordt was het de tijd voor de volgende stap: een binnenruimte naast deze tuin. Zo kwam er de *Tuinkamer*. In de *Week van de Ontmoeting* werd deze vernieuwde ruimte, vroeger zaal M, met een officieel tintje in gebruik genomen. Zondag 3 oktober bezocht wethouder Vergunst de tuin. Waarna hij samen met de misschien wel oudste Dukenburgse vrijwilliger, Janwillem Koten, de weg vrij maakte tussen de tuin en de tuinkamer. Met een flinke ruk trokken ze het doek weg dat de doorgang versperde. Binnen werd de tuinkamer meteen gebruikt waarvoor hij bedoeld is: elkaar ontmoeten.

Tekst en foto: Peter Saras

AANLOOP OPEN

Bij de *Aanloop*, een populaire ontmoetingsgelegenheid, schonken vrijwilligers in een van de zalen van de Ontmoetingskerk iedere woensdag en vrijdag tussen 10.00 en 11.30 uur een lekkere bak koffie. Deze dienstverlening werd tijdens de corona-epidemie gestaakt. Enige weken geleden begon men weer met op de woensdagmorgen koffie te schenken. Maar de vrijdagmorgen durfde men dit nog niet aan vanwege de coronaregels en het drukke bezoek op die tijd voor de voedselbank. Maar onlangs is men weer begonnen met het tevens serveren van koffie op vrijdagmorgen. Daarmee is het weer als vroeger. U bent dus weer hartelijk welkom op woensdag- en vrijdagmorgen in de Ontmoetingskerk.

Tekst: Janwillem Koten

GILBERT DE BRUIJN: PADDENSTOELEN IN PARK STADDIJK

Herfst, als macroliefhebber betekent dat paddenstoelen. In park Staddijk staan enorm veel soorten, maar je moet er wel de tijd voor nemen en goed kijken. Ik zoek veelbelovende plekjes op en buk dan om het kleine landschap goed in me op te nemen en vanzelf komen dan steeds meer pareltjes tevoorschijn.

Wat het weer ook mag zijn, buiten levert je een heerlijk uitje op, waarvan je opgeladen terugkomt.

Tekst en foto: Gilbert de Bruijn

KUNST IN TUNNELS

Het is een lang traject, met hier en daar wat onverwachte complicaties, maar stap voor stap komt realisatie van het aanbrengen van kunst in een tweetal tunnels in Dukenburg dichterbij. Het gaat om de viaducten onder de Nieuwe Dukenburgseweg en de Van Boetbergweg.

Vanuit een eerste inventarisatie van kunstenaars die zouden kunnen worden benaderd voor het aanbrengen van de kunstwerken is er uiteindelijk, in goed overleg met de gemeentelijke Commissie Beeldende Kunst, een drietal geselecteerd.

Deze drie kunstenaars, waarvan één kunstenaarscollectief, hebben we begin oktober in Dukenburg mogen ontvangen. We hebben hen uitvoerig ingelicht over onze wensen en de mogelijkheden. Tevens hebben we met hen de beide tunnels bezocht.

Zij gaan nu aan de slag om voor elk van de tunnels een ontwerp en een offerte te maken. Daarbij is bij hen aangegeven dat we als thema voor de tunnel tussen Zwannenveld en Lankforst een connectie zouden willen zien met het daar in de omgeving eertijds gevestigde *Huize de Duckenburg*. Voor de andere tunnel tussen Weezenhof en Malvert hebben we een meer op het heden (toekomst) gericht thema aangegeven.

De kunstenaars dienen eind januari hun bei-

de ontwerpen aan te leveren, waarna daaruit een uiteindelijke keus gemaakt zal worden. Daarna kan er een planning gemaakt worden voor de uitvoering. Het ziet er momenteel dus nu naar uit dat dit volgend voorjaar zal worden.

Ondertussen is wel gebleken dat de op dit moment toegezegde financiën voor dit project, zeker als er een goede bescherming aangebracht gaat worden, eigenlijk te weinig zijn. We zijn

dan ook naarstig op zoek naar aanvullende financiering. Ook zullen we bij de uiteindelijke uitvoering hulp vanuit de wijk moeten inschakelen.

Meehelpen of suggesties? Neem contact op via kunstinetunnelsdukenburg@gmail.com.

Tekst: Harm Jan van der Veen

Foto: Jacqueline van den Boom

SKAEVE HUSE IN DECEMBER 2021 BEWOOND

Aan de Stadbroekseweg in Staddijk is gewerkt aan het bouwklaar maken van het terrein voor de acht woonunits en het begeleidersgebouw in het zogenaamde Skaeve Huse-project.

Zo werden er in de grond de nutsvoorzieningen ingegraven en zijn de paden aangelegd. Als alles volgens plan verloopt worden de woonunits begin november gebouwd. Half november volgt het transport naar de Stadbroekseweg en plaatsing. Half december moet alles aangesloten en ingericht zijn. Twee weken voor de kerst kunnen de bewoners er hun intrek nemen. Tussen de woonunits komt een pad van halfverharding. Het woonparkje zal geheel omsloten worden door groen en bijna niet van buitenaf zichtbaar zijn.

Lang geduurd

Meer over de Skaeve Huse en www.nijmegen.nl/over-de-gemeente/dossiers/dossier-skaeve-huse. Ook kan men hier het buurtbeheerplan zorgwoningen Weezenhof downloaden. In dit buurtbeheerplan staat onder andere voor wie de woningen be-

doeld zijn. Ook al ligt het woonparkje in Staddijk, toch is de benaming Weezenhof hieraan gekoppeld. Uit deze wijk kwamen de meeste bezwaren en opmerkingen. Uiteindelijk heeft het hele proces door rechtszaken, zienswijzen van diverse bewonersgroepen en wachten op de uitspraken acht jaar geduurd.

Wanneer er te grote overlast komt, kunnen er

aanvullende maatregelen voorgesteld of kan het woonparkje opgeheven worden. Dat laatste is niet de verwachting. Op andere plekken in Nederland waar Skaeve Huse staan is de ervaring dat buurtbewoners weinig merken van de nieuwe burens.

Tekst en foto: Peter Saras

KOORTSBOMEN

Ruïne en koortsbom in 2018

Toen in *de Dukenburger* de door redactie-collega Toine uitgestippelde en beschreven wandelroute door ons stadsdeel gepubliceerd was, kwamen wandelaars elkaar tegen met de uitgeknipte pagina's in de hand.

Eén van hen bekende: 'Ik heb nooit geweten dat dit het Douglasbosje was (Tolhuis)

en ook dat bosperceel achterop de Weezenhof (Vogelzang) kende ik niet. Terwijl ik hier al jaren woon.' Ongeveer eenzelfde tafereeltje speelde zich recenter af en wel in de Overaseltse en Hatertse Vennen, nabij Sint Walrick. Een gemengd gezelschap van twee jonge mannen en een senior, een oudere dame en een jonge vrouw hielden halt bij de ruïne en de oeroude koortsbom. Ze waren niet op zoek

naar de *geo cache* die zich ongeveer daar bevond (of alweer bevindt?), want de jonge vrouw had *de Dukenburger* met op de voorpagina ere-redacteur Theo in de hand. Daarin staat op de pagina's 16 tot en met 19 het *Vergeten verleden* van de *Koortskapelle*. Het vijftal keek echt bewonderend om zich heen en je zag hun verbazing over dé koortsbom. De oude zomereik die de ruïne in evenwicht houdt - of andersom - heeft steeds minder textiel aan de takken hangen. Volgens een boswachter moet deze boom eigenlijk weg en wel op korte termijn. Een veel jonger boompje op het grasveld met de picknicktafel is inmiddels de opvolger van de oude koortsbom. De lappenversiering daarin is ook ontzettend van deze tijd, want kijk nou toch, er hangt het covid-souvenir bij uitstek: het blauw-witte mondlapje. Die slingeren overigens nog steeds rond bushaltes en treinstations. En daar staan geen koortsbomen om het mombakkes te offeren.

Tekst: Hette Morriën. Foto: Theo Vermeer

PROFITEURS

In tijden van schaarste zijn er altijd mensen die van die schaarste willen profiteren en er flink aan willen verdienen. Ik herinner me nog zeer goed de bezettingstijd, toen de schaarste aan voedsel en brandstof leidden tot exorbitante prijzen die men hiervoor op de zwarte markt moest betalen. Een soortgelijk verschijnsel ziet men nu met de dramatische woningnood.

Ik denk aan een flyer die in de Weezenhof huis aan huis is verspreid en die in de laatste vergadering van het Bewonersplatform Weezenhof ter sprake kwam. Uit die flyer blijkt dat een particulier investeerder, zonder makelaar en bijkomende papierwinkel, graag uw huis wil kopen. Vervolgens zou u het huis van hem kunnen huren. Kennelijk acht deze investeerder onze Weezenhofse huizen nog zo koopwaardig dat men deze later met een flinke winst kan verkopen.

De meerderheid van de aanwezigen had kritiek op de inhoud van de flyer en ook op de verspreiding ervan. Het kan de kooprijks van de woningen alleen maar verder opdrijven, waardoor starters helemaal niet meer aan een woning kunnen komen. Enkele van de aanwezigen hadden bij de gemeente Nijmegen hun ongenoegen over de verspreiding van de flyer reeds kenbaar gemaakt.

Helaas kan de gemeente aan de genoemde opkoopacties in de Weezenhof weinig doen. Dat zou eigenlijk wel moeten. Het is de taak van een democratische samenleving de uitwassen van de commercie te beteugelen. De huidige woningnood schept een verplichting voor de overheid om drastische maatregelen te nemen, zodat ook de gewone man weer een woning kan vinden. Je vraagt je af hoe lang profiteurs nog hun gang kunnen gaan.

Tekst: Janwillem Koten

Foto: René van Berlo

BURENDAG OP DE LEUVENSEHOF

Op zaterdag 25 september jongstleden heeft de flat Leuvensehof aan de Oude Dukenburgseweg in Zwanenveld meegedaan aan de Nationale Burendag. Dat is niet zomaar tot stand gekomen.

Zo'n vijftien jaar geleden vond een grondige renovatie van de flat plaats. Beneden in de centrale hal was al een recreatieruimte. Deze werd goed gebruikt voor koffieochtenden, sjoel- en andere activiteitenavonden en er was tevens eens per maand een bingoavond. Bij de renovatie werd deze ruimte prachtig opgeknapt met een compleet keukenblok en twee eigen toiletvoorzieningen. Daarna gingen genoemde activiteiten weer door. Er was ook een actieve bewonersvereniging. In de loop van de jaren ging de belangstelling voor activiteiten helaas achteruit, zodat de ruimte goeddeels leeg stond.

Woningcorporatie Portaal begon dit jaar met het project *Anders toewijzen*. Aan nieuwe huurders werd via een motivatiebrief gevraagd of zij ook wat extra's wilden doen. De flat bestaat uit een mix van heel verschillende mensen en doelgroepen. Dat vraagt dan ook om een bepaalde manier van samenleven, een omkijken naar en zich betrokken voelen bij de buurt. Hét grote doel daarbij is om de leefbaarheid op peil te houden en om een betere balans te krijgen in de bewonerssamenstelling. Portaal heeft erg goede ervaringen met meerdere soortgelijke projecten. Er ontstond een groep van een tiental nieuwe en jonge bewoners die begonnen is om de ontmoetingsruimte wat aan te kleden met een fris en licht kleurtje.

En met enkele banken kreeg de ruimte een huiskamersfeer.

Om de ruimte te 'heropenen' werd besloten mee te doen aan de Nationale Burendag. Bewoonster Estelle: 'Ik vind plannen en organiseren leuk en vond een groepje van vijf/zes medebewoners bereid om mee te doen. Er moesten boodschappen worden gedaan. De ruimte moest worden versierd en flyers verspreid.' Waar nodig zorgde Portaal voor ondersteuning. Er waren zeker 25 bewoners aanwezig. Ze werden getraakteerd op koffie, thee of wat fris en er waren verschillende zelfgemaakte hapjes. De aanwezigen konden gewoon wat praten met elkaar of meedoen aan enkele gezelschapsspelletjes. Voor de kinderen waren er kleurplaten. De sfeer was ongedwongen en gemoedelijk. Alles bij elkaar dus een succes!

De bedoeling is dat de ontmoetingsruimte nu een nieuw en actiever leven wordt ingeblazen. Dat kan dan met koffieochtenden, kaart- en andere activiteitenavonden. Bovendien komt er de mogelijkheid om bijvoorbeeld bijzondere sportwedstrijden gezamenlijk op televisie te bekijken. Belangrijk is om alles laagdrempelig te houden. Mogelijk kan ook wat worden georganiseerd rondom taalmaatje voor de allochtone bewoners. Maar ook een hardloopclubje kan er komen of een uitlaatservice voor de hond van één van de burens. Er wordt zelfs gedacht aan wisselende exposities van kunstwerken of hobby's van bewoners. De flat met zijn mooie ontmoetingsruimte verdient het!

Tekst: Peter van Kraaij. Foto: Rob Taal

CAMPAGNE VOOR MENSEN MET GELDZORGEN

Een echtscheiding, een ontslag, financiële onwetendheid of ziekte. Het kan het begin zijn van grote geldzorgen. Het kan iedereen overkomen, ongeacht inkomen of het wel of niet hebben van een baan. Hoe eerder mensen hulp inschakelen, hoe makkelijker het is om geldproblemen op te lossen.

Onder meer uit schaamte wachten mensen vaak tot geldproblemen hoog zijn opgelopen. Daarom is de gemeente op 20 oktober gestart met de campagne *Geldzorgen? Laten we erover praten*. Dit is een vervolg op de campagne over geldzorgen uit 2019. Centrale boodschap: je bent niet de enige met geldzorgen. Erover praten is de eerste stap richting een oplossing.

Met de geldzorgen-campagne in 2019 verlaagden we de drempel voor het vinden van de juiste hulp bij de financieel expert in de wijk. In de campagne van dit jaar vertellen Arnold (69 jaar), Walter (55 jaar), Lisa (22 jaar) en Patricia (40 jaar) over hun geldzorgen. Zij delen in deze video hoe ze geldproblemen kregen én wat hen hielp om weer overzicht en rust te krijgen. Met hun persoonlijke verhalen zijn zij straks door heel Nijmegen te zien, bijvoorbeeld in bushokjes en op social media.

Wethouder Petra Molenaar: 'Het is geweldig dat we deze campagne samen konden maken met ervaringsdeskundigen. Open-

Wethouder Werk & Inkomen Petra Molenaar

heid brengt openheid. Schaamte, het zelf willen oplossen en niet de juiste hulp kunnen vinden, speelt mee waarom mensen lang wachten met aan de bel trekken. Een goede manier om geldzorgen zelf op te lossen, is juist te kijken wie je daarbij kan helpen. De hulp van de financieel expert in de wijk is persoonlijk, geeft overzicht en een afspraak verplicht je tot niets.'

In oktober vorig jaar waren er in Nijmegen 6800 huishoudens met geregistreerde problematische schulden, blijkt uit het laatste onderzoek van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS). Dat is 7 procent van alle huishoudens. Deze cijfers geven geen compleet beeld. Er zijn ook huishoudens waarvan de schulden niet bekend zijn, bijvoorbeeld als ze een achterstand hebben bij een verhuurder of lenen van familie en huishoudens zonder schulden maar wel met geldzorgen en een verhoogd risico. Begin 2020 waren de Nijmeegse cijfers 7140 en 7,4 procent. Er is dus een voorzichtige positieve trend. De Nijmeegse cijfers liggen bovendien onder het Nederlandse gemiddelde van 8,3 procent. De meeste steden liggen boven het landelijke gemiddelde.

Petra Molenaar: 'Die cijfers willen we natuurlijk nog verder naar beneden krijgen. Geldzorgen hebben een grote impact op iemands leven. We gaan inwoners eerder helpen; deze campagne is een van de manieren om mensen in een vroeg stadium van geldzorgen te bereiken.'

De campagne loopt tot en met 20 januari 2022.

Tekst en foto links: gemeente Nijmegen

Foto boven: Jacqueline van den Boom

nijmegen.nl/geldzorgen
bel 024 - 329 80 01

LIJN 331 ANDERS?

Lijn 331 van Dukenburg naar Arnhem stopt niet meer midden in het centrum van Nijmegen. B en W willen dat veranderen. In een reactie aan de provincie op voorstellen voor de nieuwe dienstregeling van Breng schrijven ze: 'Voor de toekomst zien wij graag dat lijn 331 doorrijdt naar Heyendaal en het traject Aldenhof/Weezenhof – Plein 1944 een aparte HOV-stadslijn wordt die 6x per uur in de spits rijdt.' Of en zo ja wanneer dit wordt ingevoerd is nog niet bekend.

Tekst: René van Berlo. Foto: Peter Saras

UITBREIDING

Projectgroep Elkaar Ontmoeten

Na de zomerperiode hebben we, toen zo langzamerhand de coronamaatregelen wat versoepelden, onze activiteiten weer met volle inzet opgepakt. Zo hebben we onder andere met medewerking van nogal wat andere organisaties ook dit jaar weer de *Week van de Ontmoeting* kunnen organiseren. We bruisen nog van ideeën om mensen door allerlei te organiseren activiteiten met elkaar in contact te brengen. We willen graag wijkbewoners leren kennen die behoefte hebben aan meer persoonlijk contact.

Maar, onze werkgroep heeft dringend behoefte aan mensen die mee willen denken en mee willen helpen bij het organiseren van activiteiten. Het kost wat tijd maar het geeft heel veel voldoening. Wilt u meer weten? We leggen u graag uit hoe we werken en wat onze plannen voor de nabije toekomst zijn. Neem alstublieft contact op via 06 42 89 47 19 of mail naar elkaarontmoetendukenburg@gmail.com.

Tekst: Harm Jan van der Veen

BIEB ZWANENVELD

Huiswerkbegeleiding

Hulp nodig bij het plannen en structureren van je huiswerk? Leerlingen uit klas 1 en 2 van het voortgezet onderwijs kunnen huiswerkbegeleiding krijgen in Bibliotheek Zwanenveld.

Het gaat om een initiatief van de Bibliotheek Gelderland Zuid in samenwerking met Stichting Leren voor de Toekomst.

Proefwerkweken, werkstukken, schriftelijke overhoringen: voor middelbare scholieren uit klas 1 en 2 is het plannen van schoolwerk soms best lastig. Zij kunnen nu voor een kleine vergoeding huiswerkbegeleiding krijgen in de bieb. Een fijne plek om rustig huiswerk te maken. De groepen zijn niet groter dan twaalf leerlingen. Ze worden ondersteund door twee begeleiders. De huiswerkbegeleiding kost 40 euro per maand. De eerste proefles is altijd gratis. Gezinnen met een gezinsnummer van Stichting Leergeld krijgen de kosten vergoed.

Interesse?

Meld je aan bij Stichting Leren voor de Toekomst via contact@lerenvoordetoeekomst.nl of bel naar 06 10 29 03 12. De huiswerkbegeleiding wordt mede mogelijk gemaakt door de gemeente Nijmegen en Stichting Leergeld Nijmegen. Meer informatie is te vinden op www.lerenvoordetoeekomst.nl.

Locatie en tijden

Bibliotheek Zwanenveld (Zwanenveld 90-98):

Woensdag van 16.00 tot 18.00 uur.

Zondag van 10.00 tot 12.00 uur.

Tekst: Susan Bink, bibliotheek

Foto: Paul Rimmelts

APARTE STRAATNAMEN

Geïnspireerd door een recent krantenberichtje over een wandeling langs 'gekke' straatnamen in een Nederlandse stad, stelde de dD-redactie een inventarisatielijstje op van bijzondere vernoemingen in Nijmegen zelf.

Dukenburg en Lindenholt kunnen we min of meer overslaan. In beide wijken verwijzen weliswaar enkele fiets-/wandelpaden naar fameuze oud-bewoners alsmede wielrenners. Daar springen respectievelijk uit het lange Snouckaert van Schauburgpad en het korte Fausto Coppipad, mogelijk ook vanwege de klinkende namen. Wie de oorsprong van alle genoemde namen in dit artikelje wil achterhalen, kan via internet het straatnamenregister van Rob Essers raadplegen.

Stadsbreed

Een ronde verder getrokken in Nijmegen levert op: de Sesamstraat, met stip genoteerd. Hoe vaak is hier het naambord verdwenen? Is er een bewoner in die straat die dit bijhoudt, of valt het wel mee? Rare hobby ook, het ontvreemden van straatnaamborden, je kunt ze via internet zelf aanmaken. Laat de volgende dan ook maar hangen; ze worden hier opgesomd omdat ze apart zijn. Heel goed mogelijk dat er een bijzondere straataanduiding overgeslagen is. Lezers mogen de lijst gerust aanvullen. Deze stukjesschrijfster heeft een zwak voor de Mirtestraat. De naam van de struik is helemaal juist geschreven, dus niet met een y/i-grec en/of th, maar de voorkeur bestaat vanwege een Mirte in de naaste familie. Ook haar achternaam komt in het Nijmeegse stratenplan voor, die van haar partner – niet te geloven – als een boulevard in Parijs.

De Nijmeegse iconen bij uitstek vind je terug in het Gebroeders van Limburgplein, de Mariken- en de Moevenstraat en natuurlijk de Via Gladiola, zonder bordje beroemd geworden.

ABC

Op alfabetische volgorde andere opvallende benamingen, hier en daar voorzien van commentaar. Iedereen mag in gedachten de plek in de stad voor de geest halen of er eens al wandelend of fietsend een kijkje/kiekje nemen. Stuur fotootjes gerust door naar de redactie. We gaan op weg naar: Achter de Wiemelpoort, Binnenhof, Burggraafstraat (hier woont onze burgemeester, de *burggraaf* van Nijmegen), Daltonstraat (géén stripheld), Eiermarkt, Fort Kijk in de Potstraat, het Groene Balkon, de Heiweg (als *zijweg* van de Hatertseweg – Sint Annastraat), Joulestraat, Keesomstraat (wie was Keesom?), de Kruisweg, de Langebaan (bezongen in *Al mot ik krupte*), Lijnbaanstraat, Melkweg, Nina Simonestraat ('Nina-was-here', wereldberoemde zangeres), Oscar Carréweg (ja, die van het theater), Rakkerpad, Röntgenstraat, de Spaarpot, Steinweglaan, Sterrenschansweg, Stikke Hezelstraat, Toernooiveld, Vrouwendaal, de Wedren (vierdaagsebegrip), Wibautstraat en Wintersoord. Degene die al deze straten weet te vinden, mag zichzelf keigoed noemen. Bonuspunten voor wie de gebroeders Thijssenlaan met aftakkingen weet te plaatsen, evenals de routevernoemingen naar de heren Fluit en Holleman.

Tekst: Hette Morriën

Foto: Arthur de Jonge

BELEEFHUIS NIJMEGEN GEOPEND

Vnlr. Linda van Aken, Ton Gerrits, Maria van Muijsenbergh en Jessica van Hinthem

Op vrijdag 1 oktober opende huisarts en bijzonder hoogleraar Maria van Muijsenbergh het Beleefhuis Nijmegen in Aldenhof.

In het beleefhuis kunnen werkers en hulpverleners ervaren hoe het is te leven in armoede, leven met de vele vooroordelen. Vooroordelen die ook bij de professionals vaak ingebakken zitten. Aandachtig en met verbazing luisterde men naar de woorden die mevrouw Van Muijsenbergh sprak voor de opening. Daarna opende ze het beleefhuis door middel van het doorknippen van een lint van (hoe toepasselijk) wc-papier.

Armoede maakt ziek

Huisarts Maria vertelde in een paar korte zinnen hoe armoede ziek maakt, mensen nog verder achterop dringt. In een interview in *de Gelderlander* (juni 2020) geeft ze uitgebreid uitleg van haar werk en studie. 'Hoe lager je staat op de sociale ladder, hoe slechter de gezondheid en hoe beperkter de levensverwachting', vertelt ze in de krant. En 'armoede maakt ziek, waardoor je minder kans hebt op werk. Je komt in een uitzichtloze situatie die zorgt voor depressies en andere psychische problemen. Chronische stress heeft een nadelige invloed op lichaam en geest. En dat begint bij de zwangere al in de baarmoeder.' Maria van Muijsenbergh wil dat er vroeger ingegrepen gaat worden. Met de mensen die dat vroegere ingrijpen kunnen sturen, willen Linda van Aken en Jessica van Hinthem in gesprek

gaan in het beleefhuis. Laten zien hoe het is aan die andere kant van het bureau.

Onverzorgde indruk in huis

Het huis is ingericht zoals men het vaak aantreft bij mensen in moeilijkheden, mensen die door alle stress moeite hebben met hun dagelijkse beslommingen. Maar pas op, ook het tegengestelde komt men tegen. Mensen die de hele dag poetsen en opruimen. Ook vind je door het hele huis voorbeelden van zaken die de bewoners in problemen kunnen brengen of zelfs niet geaccepteerd worden bij een bezoek van de sociale dienst. Zo kunnen merkproducten de bewoners in verlegenheid brengen. En wanneer ze dan dichtslaan en niet goed meer kunnen antwoorden, zelfs in de problemen brengen. De opzet met de rondleidingen is onder meer hulpverleners en professionals op dit soort zaken te wijzen en de mogelijke vooroordelen los te laten. Die merkproducten kunnen namelijk net zo goed van de voedselbank komen.

Galerijfoto

Op de galerij voor het beleefhuis poseerden Linda van Aken (Vincentiusvereniging), Ton Gerrits (woningcorporatie WoonGenoot die de woning beschikbaar stelde), Maria van Muijsenbergh (huisarts en ambassadeur van het huis) en Jessica van Hinthem (die haar levenservaring in dit project meeneemt).

Tekst en foto: Peter Saras

WEEZENHOF

Eerste stap naar herbouw winkelcentrum

Op 12 oktober hebben de gemeente en Dornick B.V. een zakelijke overeenkomst voor de herontwikkeling van Winkelcentrum Weezenhof opgesteld. Dat markeert een eerste stap op een nog lange weg naar nieuwbouw.

Dat eerst viereneenhalf jaar na de brand (!) die eerste stap gezet wordt zal menig wijkbewoner de wenkbrauwen doen fronsen.

De overeenkomst betreft een nieuwbouw- en exploitatieplan. Het omvat de bouw van een nieuw centrum met daarboven maximaal 119 levensloopgeschikte, voornamelijk middeldure huurwoningen. Het winkelaanbod zal bestaan uit één moderne supermarkt en verschillende andere winkels en horeca. Ook maken een gezondheidscentrum en een apotheek deel uit van het plan.

Als u deze Dukenburger leest heeft op initiatief van de gemeente en Dornick B.V. op 21 oktober een inloopavond over het plan plaatsgevonden. En op initiatief van het Bewonersplatform Weezenhof en het Huis van de Weezenhof is op 23 oktober een infomarkt/expositie alsmede een enquête georganiseerd. Doel daarvan is dat wijkbewoners zich kunnen uitspreken over het conceptplan van Dornick B.V.

Het bestuur van het bewonersplatform rekent op een hoge betrokkenheid en participatie van alle wijkbewoners bij de vervolgstappen op weg naar een nieuw winkelcentrum en een ontmoetingsplein dat de Weezenhof meer dan ooit toevoegt.

Namens het bestuur,

Chris M. de Klein, werkgroep Centrale Lokatie. Foto: Jacqueline van den Boom

NIEUWS VAN HET BEWONERSPLATFORM WEEZENHOF

Na een lange onderbreking door de corona-crisis is het gebruikelijke driemaandelijke platformoverleg hervat. De op 20 september gehouden vergadering werd goed bezocht. De belangrijkste punten die aan de orde kwamen zijn hieronder samengevat.

Vrachtwagens

De 91^e straat naar betonfabrikant De Hamer blijft gevaarlijk. Het is wachten op een flink ongeluk. Sommige vrachtwagens houden zich niet aan de snelheidslimiet van 30 kilometer, mogelijk omdat de 30-kilometerzone niet goed is aangegeven. Gesuggereerd werd om enkele extra borden langs deze gevaarlijke straat te plaatsen.

Windmolens

Zoals het er nu uitziet zijn de grote windmolens langs de A73 voorlopig van de baan. Een probleem is dat de geselecteerde zone een windarm gebied is. Daardoor zijn alleen heel hoge windmolens rendabel. In plaats daarvan komen er nu zonneweiden die beginnen nabij Maisdoolhof Malden. Voorlopig is verdere actie vanuit het platform niet nodig. Maar de provincie kan de plannen alsnog veranderen, dus men blijft waakzaam. Gelukkig wordt het platform door de gemeente Heumen goed op de hoogte gehouden van nieuwe ontwikkelingen.

Skaeve Huse

De Skaeve Huse zullen rond het eind van dit jaar opgeleverd worden, waarna men de nieuwe bewoners kan verwelkomen. De wijkbewoners woonachtig in de 200-meterzone rond het Skaeve-Husegebied konden nog wel bezwaren maken, maar zij zagen af van een juridische procedure bij de Raad van State. Niettemin vragen veel bewoners zich af of de gemeente zich aan de diverse afspraken houdt. In het verleden heeft men het beleid namelijk nogal eens gewijzigd, zonder daarvan kennis te geven. Zo had de gemeente toegezegd dat er voldoende en continue begeleiding zou zijn, maar daaraan wordt nu ernstig getwijfeld. Terwijl het project in eerste instantie na twee jaar geëvalueerd zou worden, is dat nu pas na vijf jaar. Het is zelfs niet zeker of er uitsluitend prikkelgevoelige mensen worden gehuisvest voor wie het project bedoeld is. De gemeente kan er ook andere doelgroepen huisvesten. Overigens is men niet zozeer bang

Ontwerp nieuw Winkelcentrum Weezenhof met appartementen, gepresenteerd op 21 oktober

voor overlast van de bewoners van de Skaeve Huse zelf, maar vooral van eventuele bezoekers die door deze kwetsbare mensen worden aangetrokken. Kortom, men vreest dat de afspraken in het beheerplan niet goed worden nagekomen. Is dit niet het geval of dreigt er onrust, dan zal men vanuit de wijk alert moeten zijn, zodat de zaak niet uit de hand gaat lopen. Voorlopig neemt het bestuur van het platform een afwachtende houding aan. Men zal in actie komen wanneer dit relevant is.

Winkelcentrum

Veel discussie riepen de problemen op rond de nieuwbouw en de inrichting van het afgebrande winkelcentrum. Het is inderdaad geen gezicht en geeft de wijk een verpauperd aanzien. Maar wellicht is dit toch nog aantrekkelijker dan een hoge, massieve en ontsierende stenen kolos die ver boven de omgevingsbouw uitsteekt en die het uitzicht voor de huizen in de omgeving zal belemmeren. Aanvankelijk was de bedoeling dat boven het winkelcentrum vijf woonlagen zouden komen. Nu worden het er tenminste elf of zelfs nog meer. Dat is althans wat de eigenaar van dit gebied de gemeente afdwingt. In deze kolos zal een groot aantal wooneenheden komen die weliswaar levensloopbestendig zijn, maar wel heel erg klein. Mogelijk ontbreken daardoor ook balkons. Vast staat ook dat heel wat groen gaat verdwijnen.

Om zicht te houden op deze ontwikkelingen organiseert de werkgroep Centrale Voorziening, nadat de projectontwikkelaar zijn plannen heeft gepresenteerd, een expositie en een enquête. Dit maakt het voor de wijkbewoners

mogelijk om zich over de plannen uit te spreken en om eventueel in actie te komen. Het is immers wel duidelijk dat de plannen de leefbaarheid in de wijk in sterke mate zullen beïnvloeden. Zo zal er voldoende parkeergelegenheid moeten zijn voor de nieuwe bewoners en hun bezoekers. Bovendien zal de geplande megasupermarkt bevoorrad moeten worden. Ook wordt er gevreesd voor drukte, geluidsoverlast, verlies van zon en zicht voor de bewoners van de *hippe hoogbouw* en voor problemen met de verkeersveiligheid, mede gelet op de naastgelegen basisschool.

Overigens lijkt het erop dat hoogbouw volgens het bestemmingplan wel is toegestaan, aangezien dat betrekking heeft op heel Dukenburg. De vraag of er schade geclaimd zou kunnen worden voor waardevermindering van woningen door de hoogbouw laat zich moeilijk beantwoorden. Hij wordt meegenomen in het proces dat door het bewonersplatform nauwlettend zal worden gevolgd.

Zie ook het laatste nieuws elders in deze Dukenburger.

Afscheid

Tenslotte nam Carel van Nahuijs afscheid van het platform wegens zijn verhuizing naar een andere stad. Hoewel geen lid meer van het platform blijft hij wel zeer betrokken bij onze wijk. Hij werd met veel lof bedankt voor zijn jarenlange inzet voor Weezenhof.

Tekst: Janwillem Koten

Tekening: Dornick BV en gemeente Nijmegen

GROENE VRIJDAG OP 5 NOVEMBER

Zin om Nijmegen weer wat groener en duurzamer te maken? Doe dan op 5 november mee aan Groene Vrijdag. Er is een vintage kledingbeurs. Je kunt de gerechten voor de Groene Vrijdagsoep bij elkaar fietsen of deelnemen aan een urban jungle excursie. Ook bouwen we verder aan een bos, delen we voedsel en kun je zelf de handen uit de mouwen steken tijdens opschoon- en plantacties. Samen aan de slag.

Groene Vrijdag is in 2018 ontstaan als afsluiting van het Green Capital jaar en is inmiddels een jaarlijks terugkerend evenement. Het is een dag voor alle Nijmegenaren, met bijdragen van scholen, bedrijven, organisaties, vrijwilligers, gemeente én inwoners. Tijdens deze vierde editie bouwen we weer verder aan een bos, maken we Groene Vrijdagsoep voor de Voedselbank, zijn er weer activiteiten van Operatie Steenbreek en Kleurrijk Groen en gaan we aan de slag tijdens opschoon- en plantacties.

Vintage kledingbeurs

Het programma telt ook allerlei nieuwe activiteiten. Zo organiseren studenten samen een vintage kledingbeurs en fiets je de gerechten voor de Groene Vrijdagsoep bij elkaar. Bezoek een bedrijf dat duurzame kartonnen uitvaartkisten maakt, ga samen met

de stadsecoloog op urban jungle excursie of lever je lege flessen in voor bloembollen. Nieuwsgierig hoe het nieuwe Tiny Forest in Lent gaat heten? Kom op Groene Vrijdag naar de onthulling door IVN.

Basisscholen

Ook Nijmeegse basisscholen doen weer mee aan Groene Vrijdag. Boswachter Tim en de afdeling natuur- en milieueducatie van De Bastei dagen kinderen uit hun eigen buitenles te bedenken voor Groene Vrijdag. Ook zamelen scholen weer producten in voor de Voedselbank. En Museum Het Valkhof biedt drie klassen een bezoek aan naar de expositie *Rettet den Wald*.

Aanmelden

Op de website van Groene Vrijdag kun je je aanmelden voor een activiteit. Hier vind je ook het meest actuele programma, de deelnemende partijen en hoe je een zelf bedachte activiteit in kunt dienen. Reserveer 5 november in ieder geval alvast in je agenda zodat we er op Groene Vrijdag samen voor zorgen dat Nijmegen weer een stukje groener en duurzamer wordt. Informatie op: www.nijmegen.nl/groenevrijdag.

Tekst: Janke Rozemuller, gemeente

Foto: Jan Willem de Venster

KLEIN NIEUWS

Na twee eerdere trouwe viervoeters heeft Wiepy van Kuppeveld-Smits een nieuwe **voorleeshond**. Een donkerharige Labrador met de grappige naam Iras.

Op de skatebaan bij het Grand Canal werd een **diabolospeler** gespot, die met behulp van opzweepende beatmuziek het 'spel' aan het oefenen was. Een enig gezicht.

Niet voor de eerste keer, maar na de groeizame groene zomer door veel ogen gevolgd, gefotografeerd en gefilmd: een setje **eekhoorns** met de pootjes vol verzameld voedsel voor de lange winter. En dat middenin de drukke woonwijk die Dukenburg heet.

In de Geologenstrook visten reinigingsdienaren een **stokoud winkelwagentje** uit het water. Het ooit ijzeren gevaarte was zwaar gedrapeerd met intussen bruin geworden groen. Was het soms een kooi voor de krokodil van jaren her? Hoe dan ook, het kunstwerkje was vast en zeker een karretje van eertijds Beerkens, De Prijsslag of Vendet/Torro; de supers van vijftig jaar geleden.

Twee oktoberweken lang waren de straten 10, 61 en 62 Meijhorst 's avonds zo goed als **niet verlicht**. *Meld en herstel* werd gewaarschuwd en er kwamen deskundigen kijken. Uitgerekend op de dag van de regenboogvlag (zo prachtig van kleur zelfs in het donker) brandde hier en daar de straatverlichting weer ... overdag!

Over die **regenboogvlag** gesproken: Wijkcentrum Dukenburg werd ermee getooid op 12 oktober. Waren er ooggetuigen die zagen dat de vlag gestolen werd? Misschien ook op klaarlichte dag?

Nog enkele weken zal de wisseltonstelling van foto's die de **Vrienden van Park Staddijk** schoten te bewonderen zijn in het Atrium van Wijkcentrum Dukenburg in Meijhorst. Voor een bezoekje aan deze expo is het tonen van de QR-code niet nodig. Alleen wanneer bezoekers in de bar/balieruimte vertoeven, wordt naar deze legitimatie gevraagd.

Tekst: Hette Morriën

Onderzoek naar gezondheid kinderen van 0 tot 12 jaar

Iedere ouder met een kind van 0 tot 12 jaar kan meedoen aan de kindermonitor. Het onderzoek stelt aan ouders vragen over gezond en veilig opgroeien. En dit jaar ook over de gevolgen van de coronaperiode voor jonge kinderen.

Een deel van de ouders is geselecteerd vanuit een steekproef. Zij vullen een uitgebreide vragenlijst in. Alle andere ouders kunnen vanaf 20 oktober een kortere vragenlijst invullen via www.kindermontitor.nl/ggdgz. Meedoen aan dit onderzoek helpt gemeenten en scholen om goede en gezonde voorzieningen te treffen voor kinderen.

Meedoen

Vanaf 7 oktober ontvingen al ruim 20.000 ouders een brief van GGD Gelderland-Zuid. In de brief zat een uitnodiging om een vragenlijst over de gezondheid van hun kind in te vullen. Nu kunnen ook de andere ouders meedoen. De resultaten zijn in het voorjaar van 2022 bekend.

Kijk voor meer informatie op www.ggd-gelderlandzuid.nl/kindermontitor.

Tekst: Jan Scholten, GGD
Foto: GGD Gelderland-Zuid

De Bewonersvereniging Hart van de Weezenhof (kortweg de BHW) kon zondag 19 september voor het eerst sinds corona weer een festiviteit organiseren voor de aangesloten bewoners. Door de vrijwilligers, een mooie opkomst en prima nazomer-weer werd het een écht buurtfeest!

De BHW is er voor de 248 identieke huizen in de 12e, 32e, 33e, 34e, 70e, 80e, 81e en 82e straat in de Weezenhof. De vereniging behartigt de belangen van de bewoners waar dat betrekking heeft op hun woningen, maar ook op de leefbaarheid en het welzijn in de directe woonomgeving. Het organiseren van een buurtfeest waar bewoners elkaar kunnen ontmoeten en waar kennis opgedaan kan worden over duurzamer wonen, draagt daar zeker aan bij.

Sportiviteit en gezelligheid

De buurtfeesten van de BHW worden altijd gehouden op het grasveld aan het eind van de 81^e straat. Deze keer daagde een vierkamp kinderen en volwassenen uit om in teamverband zo hoog mogelijk te scoren

op vier sportieve spellen. Verder was er een springkussen-race en bovenal de gelegenheid om (eindelijk weer eens) met elkaar bij te praten. Het heerlijke eten dat iedereen voor elkaar had meegebracht en de gratis drankjes van het BHW-café, verhoogden het gevoel van *nabuurschap*.

Informatie aardgasvrij wonen

Ook de bij de BHW aangesloten bewoners zijn zich bewust van een (groeijende) noodzaak om te zoeken naar mogelijkheden om hun huizen te verduurzamen. De duurzaamheidsbus van de gemeente Nijmegen was daarom aanwezig op het buurtfeest om vragen te beantwoorden zoals ‘Hoe bespaar ik op mijn energierekening?’, ‘Hoe gaan of kunnen we van het aardgas af?’, ‘Hoe kan ik mijn huis daar alvast op aanpassen?’

Voor 7 euro per jaar ben je al lid van de BHW. Op www.bhwweezenhof.com is meer te lezen over de bewonersvereniging en haar activiteiten.

Tekst: Marja Bouma, bestuur BHW
Foto's: Rogier Kristel

START WALKING SPORTS ACADEMY @ N.E.C.

Op een verantwoorde en veilige manier bewegen én vriendschappen voor het leven in combinatie met de N.E.C.-beleving, dat is de Walking Sports Academy @ N.E.C.

N.E.C. organiseert wekelijks gratis beweegactiviteiten voor alle inwoners vanaf 55 jaar uit Nijmegen en omgeving. Om dit voor elkaar te krijgen, wordt samengewerkt met gemeente Nijmegen en de opleiding Sport en Bewegen van ROC Nijmegen. Wil je (weer) lekker, veilig en onder professionele begeleiding bewegen? Kom dan op de woensdagochtend om 10.00 uur vrijblijvend naar sportcomplex de Eendracht. Iedere week kun je een keuze maken uit verschillende activiteiten, zoals wandelen, sport en spel en een gevarieerd Walking-Sports-aanbod, zoals wandelvoetbal. Bij de Walking Sports Academy @ N.E.C. staat naast bewegen, saamhorigheid en ontmoeten centraal.

Alle mannen én vrouwen van 55 jaar en ouder die op een bijzondere plek in Nijmegen willen bewegen zijn van harte welkom. Je hoeft absoluut geen oud-speler van N.E.C. te zijn om deel te nemen, de Walking Sports Academy @ N.E.C. is er juist voor iedereen. Lijkt het je leuk om onderdeel te zijn van de N.E.C.-familie? Stuur dan een e-

mail naar: oldstars@nec-nijmegen.nl of bel naar: 06 31 10 94 78.

Maarten Janssen Duyghuysen, teamleider N.E.C. Oldstars: 'Enkele jaren geleden ben ik aangesloten bij de N.E.C. Oldstars. Waar ik vrienden voor het leven heb gemaakt, met wie ik wekelijks ga bowlen en samen ga klussen. Ik kijk elke week uit naar de woensdagochtend en zou dit voor geen goud willen missen.'

N.E.C. meer dan alleen voetbal

Luc te Riele, manager van N.E.C. Maatschappelijk: 'Het Walking-Sports-project is meer dan één keer per week een potje voetballen en bewegen. Naast het feit dat sport en beweging goed zijn voor iedereen, herbeleef je hier het oude kantinegevoel en ontstaan er vriendschappen voor het leven. Binnen de N.E.C.-familie wordt namelijk niet alleen het sportieve aspect geprikkeld, maar draait het ook om het creëren van een gemeenschap waarin de deelnemers zich thuis voelen. Ook als het wat lastiger gaat vanwege bijvoorbeeld lichamelijke ongemakken, we kijken dan juist samen wat allemaal wel mogelijk is.'

Tekst: Judie van Schaijk

Foto: Walking Sports Academy @ N.E.C.

DOE MEE

Enquête stedelijk groen bij bewoners

Mijn naam is Roos van Delden. Ik ben student Environmental Sciences aan de universiteit in Wageningen. Ik doe onderzoek naar groene daken en groene tuinen in steden.

Hiervoor heb ik een vragenlijst van ongeveer 5 minuten opgesteld. Ik zou het enorm waarderen als u de tijd wilt nemen deze in te vullen. Alvast hartelijk bedankt!

Deze enquête is ontwikkeld om inzicht te krijgen in factoren die mogelijk invloed uitoefenen op de keuze om klimaatadaptieve aanpassingen te implementeren op of rondom het huis van bewoners in steden. Klimaatadaptatie betekent aanpassen aan een veranderend klimaat. Onder klimaatadaptieve aanpassingen vallen veel verschillende maatregelen. In deze enquête wordt de term klimaatadaptieve maatregelen gebruikt als verwijzing naar stedelijk groen bij bewoners. Hiermee wordt bedoeld: een groen dak en/of een groene tuin, welke hieronder worden uitgelegd.

De enquête staat op internet. De link is: <https://forms.gle/qss5BkJvQQHJpeNA>.

Tekst: Roos van Delden

Foto: Arthur de Jonge

AANPLANT PLUKROUTE DUKENBURG GESTART

Maandag 4 oktober 2021 was de daadwerkelijke start van de plukroute Dukenburg in Meijhorst.

Men verzamelde op het *Amfiplaza* naast het schoolplein van de Meiboom in Meijhorst. Na een kort ontmoeten met koffie, cake en een welkomwoordje van Marijn van Klingeren ging de groep op pad. De eerste locatie was de 52^e straat Meijhorst waar in de groenstrook de plantjes de grond in gingen. Studenten van Yuverta mbo (voorheen Helicon) en kinderen van de Meiboom hielpen daar ook aan mee. ‘Langs deze plukroute in

de openbare ruimte komen allemaal vaste planten te staan, waarvan geplukt kan worden. Dus wanneer je erlangs loopt kan je plukken van de boompjes waaraan diverse vruchten groeien’, vertelde Marijn van Klingeren. Marijn is initiatiefneemster van deze route in Nijmegen. Er kwamen in oktober nog meer plantdagen waaraan vrijwilligers meewerkten. De grotere bomen worden door een tuinbedrijf geplant.

Participatie vragenlijst

Er is een vragenlijst te bereiken via een QR-code. Met de antwoorden probeert men de bewonersparticipatie in de toekomst veilig te

stellen. Het is tegelijk een project van de studenten van Yuverta Mbo Nijmegen, de HAN en de Radboud Universiteit.

Vruchten plukken

‘Het uiteindelijk plukken van vruchten zal nog wel even duren. Ook nog eens afhankelijk van welke soort vruchten en bijvoorbeeld de leeftijd van de nog te planten bomen’, aldus Marijn. De Dukenburger gaat de vorderingen in de komende nummers volgen. Meehelpen wordt zeer gewaardeerd en aanmelden kan via plukroutenijmegen@gmail.com.

Tekst en foto: Peter Saras

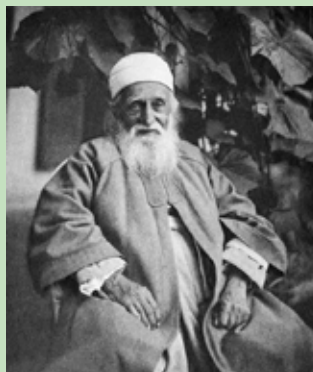
HERDENKING STERFDAG UNIEK FIGUUR BAHÁ'Í-GELOOF

De bahá'í-gemeenschap Nijmegen herdenkt de 100-jarige sterfdag van een uniek figuur in de geschiedenis van de wereldgodsdiensten.

Het Bahá'í-geloof is de jongste wereldgodsdienst met miljoenen aanhangers uit alle delen van de wereld. Charles Hamburger is al jaren lid van de Bahá'í-gemeenschap in Nijmegen: ‘Het is belangrijk om naar dingen te zoeken die ons verbinden, omdat het de weg opent naar meer eenheid en harmonie in de wereld. Zo zouden voorgangers van de verschillende wereldgodsdiensten kunnen samenwerken om vrede dichterbij te brengen.

Bahá'u'lláh is de grondlegger van het Bahá'í-geloof. Hij werd geboren in 1817 in Perzië en stierf in het jaar 1892 in het toen-

malig Palestina. Bahá'u'lláh heeft veel geschriften nagelaten (veel daarvan kan je vinden op het Internet). Hij wees zijn oudste zoon, Abdu'l-Bahá aan om bepaalde aspecten uit zijn geschriften nader uit te leggen, zodat er geen meningsverschillen zouden ontstaan. ‘Abdu'l-Bahá neemt een unieke plaats in in de geschiedenis van de wereldgodsdiensten. Hij legt bijvoorbeeld uit hoe de wetenschap en religie elkaar kunnen aanvullen, want de waarheid is één en er zouden geen tegenstellingen hoeven te bestaan. In 1912 be-

zocht hij een aantal Europese landen en hij hield ook voordrachten in de Verenigde Staten en in Canada. In het boekje Toespraken van Abdu'l-Bahá in Parijs vind je een aantal van zijn voordrachten.

Op zaterdagmiddag 27 november om 14.00 herdenken we zijn 100-jarige sterfdag in de aula van de Prins Claus school. Er wordt een voorstelling opgevoerd over het verblijf van Abdu'l-Bahá in Parijs in 1912, begeleid door een strijkkwartet. U bent van harte welkom om dit bij te wonen als u een coronatoegangsbewijs kunt laten zien. Belangstelling? graag een mailtje naar: PGR.nijmegen@gmail.com. Liefst vóór 20 november in verband met een beperkt aantal zitplaatsen. Toegang is gratis.

Tekst: Charles Hamburger

EEN CIRCUS OP BEZOEK

Een vijftigjarig bestaan in covid-tijd. Dat is wel een dingetje voor basisschool de Meiboom in Meijhorst.

Het zorgde ervoor dat veel feestelijke momentjes intern met de kinderen gevierd moesten worden, terwijl men eigenlijk veel meer met de buurt en ouders had willen doen. Wat is er mooier dan activiteiten op het schoolplein en het Amfiplaza samen met buurtbewoners en ouders? Mondkapjes, afstand houden en een beperkt aantal mensen in een kamer of lokaal, allemaal dingen die een simpel overleg om iets te organiseren al tegenwerkte. Maar mondjesmaat kwamen er enkele festiviteiten los. Het meeste gebeurde echter intern op de school.

Maar gelukkig, op donderdag 16 september was er circus. Circus Salto bezocht de school met een grote tent die de avond daarvoor was opgezet. Toen de kinderen donderdagmorgen naar school liepen en ze de tent zagen staan op het schoolplein kon je de spanning op hun gezichten al zien. Ook de zon die volop scheen maakte het al vroeg een mooie dag.

Alle groepen konden in de morgen kennis

maken met circusdirecteur Sander en het circusleven. Er was een uitgekiend lesprogramma met de klassen in acrobatiek, jongleren, slangen bezweren en het temmen van wilde dieren door meester Koen. Alles klaargestoomd voor een geweldige voorstelling later op de dag. En het publiek hoefde niet bang te zijn: de slangen zaten met een touwtje vast aan de fluit.

In de middag gingen de kinderen zelf een voorstelling geven met de ervaringen en lessen van die morgen. En natuurlijk de trucjes die waren ingestudeerd met circusdirecteur Sander. Hooggeëerd publiek, welkom bij *Circus Salto-Meiboom*.

Tekst en foto: Peter Saras

FRANS WATERCIRCUS WAAR GEBEURD?

Uit de 55-jarige geschiedenis van Dukenburg: het Franse watercircus. Géén fantasie uit de dikke duim, maar werkelijk gebeurd.

Drie Meijhorster meisjes, klasgenootjes van toen, kunnen zich dit feestje vast nog herinneren. Alleen vlogen ze alle drie tamelijk ver weg uit het ouderlijk nest. Eentje woont in de Ooijpolder, de tweede ergens diep in Brabant en de derde – een geboren Brabantse – is gelukkig met huis, haard en toebehoren in het door Boudewijn de Groot bezongen Laaand ... van Maas en Waal.

Meijhorst 60° straat

Het was in mei 1987 dat een watercircus zijn tenten opsloeg op het veldje aan de 60° straat Meijhorst. Een weekje met mooi weer. Rond de piste was het gewoon heet. Of was het de spanning onder het publiek dat uit veel kinderen bestond? De moeder die de drie Meiboom-meisjes begeleidde, had de grap gemaakt dat je de slangen van

het circus mocht aaien. Eerder sprak ze de Franse clown van het circus, die een (water-) slang kwam vastkoppelen aan de rode brandkraan die het dichtst bij het circusterrein stond. Dit grasveld bestaat nog, maar intussen deels. Er staan nu twee voetbaldoeltjes bij Tandheelkundig Centrum Nijmegen, de oude Schakel van de Alevieten en het foeilelijke rood-witte leegstaande kantoorgebouw op de hoek. Op dit eerder groter grasveld met een klimboom vond ook na elke jaarwisseling de kerstboomverbranding plaats. Wat was dat gezellig! En milieu-verontrustend natuurlijk. Hoe dan ook, de Franse circusartiest zei niets over 'slangen aaien', hij wilde gewoon graag weten waar de dichtstbijzijnde supermarché (C1000) was. En ja, de kaartverkoop zou diezelfde dag al beginnen. Dus als de kippen de entreebewijzen gekocht voor twee gulden per persoon en op woensdagmiddag zaten de drie klasgenootjes plus een hele meute andere kinderen op de 'tribune'. De clown in themakleding had de lachers op zijn hand, uiteraard bestond zijn waterige act voornamelijk uit mi-

miek. Nederlandse basisschoolleerlingen leren immers geen Frans. Er waren meerdere waterdieren die het decor vormden voor de overige circusartiesten. Maar de slangen hadden een hoofdrol. Die kronkelden rollebollend door de piste, totdat de kaartjesverkoper eentje uit de zandbak haalde en het reptiel onder de kinderneuzen op de eerste rij hield. Daar zaten ook de drie Meijhorst-vriendinnen te gillen als keukenmeisjes. De gefantaseerde grap van hun begeleidster werd werkelijkheid. Wie dat durfde mocht de slang aanraken. Als beloning klapte het hele publiek voor de dapperste dodo. Wat niemand op die geslaagde woensdagmiddag kon bevroeden was het feit dat dit het eerste, enige en laatste watercircus (cirque aquatique) zou zijn dat de 60° straat Meijhorst aandeed. Helemaal uit Frankrijk nog wel; het Cirque du Soleil (zonnecircus) moet wel erg afslanken willen we die wervelende show hier ooit te zien krijgen.

Tekst: Hette Morriën

ZONNEBLOEMEN

Gezien in Tolhuis 25^e straat: de planten groeien tot in de hemel!

Tekst en foto's: Karin Kuiper

Filmvoorstelling Sjouwen, trouwen en bouwen

De wederopbouwperiode van Nijmegen
1945 - 1967

Maandag 1 november 2021

Middagvoorstelling: 14.00 – 16.30 uur

Avondvoorstelling: 20.00 – 22.30 uur

Concertgebouw De Vereeniging

Entree € 10,00

Kaarten verkrijgbaar bij de tentoonstelling

KEIK OMHOOG KEIK VOORUIT

Molenpoortpassage 1ste verdieping of via

www.stadsschouwburgendevereniging.nl

HERDENKING TRUUS MAST

Op 10 november wordt zowel in het Truus Mastpark aan de Van Beethovenstraat als op de begraafplaats Rustoord een korte herdenking gehouden in een eenvoudige uitvoering.

Programma in Truus Mastpark, Van Beethovenstraat 6, Nijmegen. Plaats: Plaquette Truus Mast. Aanvang 14.00 uur.

- Oud-Gelderlanderjournalist Rob Jaspers verwelkomt de aanwezigen, onder anderen Hubert Bruls, burgemeester van Nijmegen, Annemiek Onland uit Oosterbeek en verdere familie van Truus Mast. Rob zal hierbij kort de herinnering aan Truus Mast en andere ooglogsslachtoffers in de slotfase van de Tweede Wereldoorlog ter sprake brengen.

- Toespraak door Hubert Bruls.
- Toespraak door Bart Janssen, schrijver van de boeken *De pijn die blijft* en *De pijn van Nijmegen*.

- Toespraak door Jaap Mooi, initiatiefnemer herdenkingen en naamgeving Truus Mastpark. Dit als getuige van de granaatslag aan de voorzijde van het toenmalige Sportfondsenbad.

- Toespraak (indien gewenst) door Annemiek Onland als nabestaande van Truus Mast.

- Rob Jaspers nodigt de aanwezigen uit bloemen en kransen te leggen bij het mo-

nument van Truus Mast en de omgekomen Amerikaanse militairen.

- Spelen van de volksliederen *Nederland en de USA* en uitnodigen tot het in acht nemen van een minuut stilte ter nagedachtenis van alle slachtoffer in Nijmegen in de periode 1940-1945.

Einde om ongeveer 15.45 uur.

- Vertrek naar de Begraafplaats Rustoord en voortzetting van de herdenking met een bezoek met de familie en belangstellenden aan het graf van Truus Mast met een kort woord van Rob Jaspers en het leggen van bloemen bij het graf.

- In de Aula worden vervolgens de korte documentaires van TV Nijmegen vertoond met de titels *De pijn die blijft* en *Gewone bijzondere mensen* (Jaap Mooi). Interviewers zijn Denise Eigenbrood en wijlen Jan Leisink.

- Kort vioolspel door Hubert Hendriks. Koffie en thee worden in dank aangeboden aan de gasten door de Begraafplaats Rustoord.

- Kort dankwoord van Rob Jaspers.

U bent van harte uitgenodigd hierbij aanwezig te zijn.

Tekst: het organisatiecomité: Jaap Mooi, Bart Janssen en Rob Jaspers

Foto: Gerie Sandmann

FIETSHELM OP

Het is de afgelopen maanden weer volop in het nieuws: het dragen van een fietshelm. De kans op ernstig letsel na een val/ongeval is niet gering. Ieder jaar komen vijftigduizend fietsers ernstig gewond in het ziekenhuis terecht. Een derde daarvan heeft hersenletsel.

Het is schrikken wanneer je leest dat 86 procent van de mensen met hoofdletsel bij de ernstige verkeersslachtoffers hersenletsel hebben, zo heeft de Stichting Wetenschappelijk Onderzoek Verkeersveiligheid (SWOV) onderzocht. Het risico hierop kan sterk verkleind worden door het dragen van een helm. In 2020 vielen er 229 dodelijke slachtoffers op de fiets in Nederland. 85 van hen en 2600 ernstig gewonden zouden zijn voorkomen wanneer er een fietshelm gedragen zou zijn!

Gewone fiets

Het is niet alleen de elektrisch ondersteunde fiets die hier aan het aantal slachtoffers bijdraagt. Wanneer er gekeken wordt naar senioren, die wel vaker de e-fiets gebruiken, zien we dat daar met helm vijftig doden minder en er (maar!) 900 ernstig gewonden per jaar zouden zijn. De grootste hap bij de dodelijke slachtoffers die geen helm dragen valt dan wel bij mensen in de seniorenleeftijd (50 van 85 slachtoffers). Maar bij het

De schrijver draagt 'n helm op zijn fietstochten

aantal ernstig gewonden is het omgekeerd (900 van 2600 slachtoffers). Bij jongere fietsers zijn de aantallen ernstig gewonden aanzienlijk hoger terwijl hier veel minder e-fiets gebruikers zijn. Het zijn vaak mensen die vol in het leven staan en die vanaf de val of ongeval hun hele leven de gevolgen, van licht tot ernstig, kunnen dragen.

Snelle hulp

We zijn in Nederland in de gelukkige omstandigheid dat snelle hulp en goede ziekenhuizen op korte afstand de overlevingskans sterk verhogen. Dit redt dus mensenlevens, maar betekent wel dat er jaarlijks duizenden fietsers zijn met ernstige verwondingen en vaak blijvend hersenletsel. Slachtoffers die verder hun hele leven belast zijn met deze blessure. Het herstel

van hersenletsel is zeer beperkt doordat de hersenen, in tegenstelling tot sommige andere organen, geen reserves hebben en niet kunnen aangroeien of herstellen. Slachtoffers met ernstig hersenletsel verdwijnen naar de achtergrond. Ergens in revalidatiecentra, soms in verpleeghuizen maar veelal zijn zij de dagelijkse zorg van familie. Ze komen door allerlei omstandigheden niet meer in de openbaarheid, doen vaak niet meer mee in het sociale leven. De aanbevelingen voor het dragen van een fietshelm zijn dus wel degelijk gegrond. Een verplichting zal nog wel even op zich laten wachten.

Autogordels

Bij de autogordels kwam de verplichting in 1975 en dat ging ook niet zonder slag of stoot. De groep die tegen de riemen was, was weliswaar klein, maar maakte veel tamtam. Het werd gezien als een inbreuk op de mensenrechten. Toch is de autogordel na 45 jaar gemeengoed geworden en een automatisme hem om te doen. De autogordel scheelt jaarlijks honderd doden en 10.000 gewonden (ANWB). Met gordel is de kans op letsel 40 procent kleiner dan zonder.

Bronnen: ANWB, SWOV, CROW, Fietsersbond, Centraal Planbureau.

Tekst en foto: Peter Saras

VRAGENLIJST BEHOEFTE AAN ACTIVITEITEN

Nijmegen

De gemeente wil graag meer weten over de behoefte bij inwoners aan activiteiten in de wijken.

Daarom heeft de gemeente een vragenlijst opgesteld. Deze kunt u op uw pc, laptop of tablet invullen door in de adresbalk van de internetbrowser nijmegen.nl/ontmoeting in te tikken. Het invullen van de vragenlijst duurt ongeveer tien minuten.

De vragen gaan over de volgende zaken:

- Hoe belangrijk is uw wijk voor uw contacten met andere mensen?
- Hoe

vaak neemt u deel aan activiteiten in uw wijk? • Op welke plekken in uw wijk vinden die activiteiten plaats? • Mist u bepaalde activiteiten in uw wijk? • Mist u bepaalde plekken in uw buurt, waar u andere bewoners kunt ontmoeten en aan activiteiten mee kunt doen? • Gaat u wel eens naar een wijkcentrum in (de buurt van) uw wijk? • Neemt u deel aan activiteiten met andere bewoners in wijken die verder van uw huis liggen?

De uitkomsten van dit onderzoek wil de gemeente gebruiken bij het stimuleren van activiteiten en ontmoeting in de wijken. We hopen van harte dat u aan dit onderzoek wilt meedoen!

Tekst: Ad Manders, gemeente Nijmegen

ANTOON IS TERUG

Bloemen betekenen veel voor ons. Ze trekken voortdurend onze aandacht. Iedere week ging ik voorheen naar Antoon voor mijn wekelijkse ruiker omdat hij mooie boeketten voor mij maakte met veel vakmanschap. Toen hij zijn kiosk in Malvert sloot, miste ik hem zeer. Maar gelukkig is Antoon weer op zijn oude plekje terug. Iedere dag open en met de bekende kwaliteit.

Als ik nu weer een mooi boeket van Antoon in de huiskamer op de tafel heb staan en ik zie dat mijn lief daar tevreden naar kijkt, dan krijg ik toch iedere keer weer een kick. Mijn zakgeld kan ik niet beter besteed hebben, denk ik dan.

Tekst: Janwillem Koten

OUD NIJMEGEN

De oudste stad van Nederland staat natuurlijk ook in oude films. De bekendste dateert uit 1920-1921, dus honderd jaar geleden. Het is een promotiefilm gemaakt door Willy Mullens van Haghe Film N.V. uit Den Haag.

De film is op verschillende plekken te bekijken. Op de site van het Regionaal Archief Nijmegen, op die van Beeld en Geluid en natuurlijk op YouTube. Een kwalitatief goede versie is youtu.be/sAxjTYT21c0. Het is een stomme film, uiteraard in zwart-wit. Er bestaat ook een ingekleurde versie. De lengte is een kleine 12 minuten.

De film begint met een treinrit van station Lent naar station Nijmegen. Je ziet de Waal met de steiger van de gierpont en de binnenstad met kerktorens. Daarna een stoomtrein en het stationsgebouw en -plein. Dan volgen Bisschop Hamerstraat, de Vereniging, Nassausingel, Hezelpoort, Bat-Ouwe-Zate (Kasteel van Hallo), Mariëburgkapel, Canisius College, Kerkboog (Stevenspoortje), Lange Burchtstraat, Spoorbrug, gierpont, uitzicht vanaf het Valkhof over de Waal, Lent en Benedenstad (met rokende schoorstenen) en opnieuw de gierpont.

Tot slot is er een tramrit. Die start in de remise. De film volgt geen route. Achtereenvolgens zie je trambeelden van de Van Schaeck Mathonsingel, St. Annastraat, Lange Burchtstraat, Stikke Hezelstraat, Lange Hezelstraat, Beek met de rit naar Berg en Dal en opnieuw Beek.

Tekst: René van Berlo
Still: collectie Beeld en Geluid

BEWEGEN MET CHRONISCHE KLACHTEN

Nieuw in Dukenburg: groepslessen *bewegen met chronische (pijn)klachten bij Dare to Move, gevestigd bij Michi.*

Gezondheid is meer dan de afwezigheid van ziekte. Het gaat om een algemeen gevoel van welbevinden, waarbij we ervan uit mogen gaan dat chronische (pijn)klachten dat niet altijd in de weg hoeven te staan.

Tijdens de groepslessen werken we aan dat gevoel, op een ontspannen, subtiele en speelse wijze. We starten de les vanuit rust, mindfulness en meditatie, zodat je alerter kunt zijn voor de signalen van je lichaam. Dat helpt weer om beter te voelen waar je grens ligt en vervolgens vóór of net even op die grens te blijven. Daardoor ontstaat er langzaam aan meer bewegingsruimte.

Het gaat er om wat er wél kan en hoe je binnen die mogelijkheden op een plezierige manier kan bewegen. Om dit te stimuleren wordt er gewerkt met een thema en inspiratiebronnen als muziek en/of materialen. Daarnaast wordt je middels bewegingsopdrachten op weg geholpen én uitgedaagd om op andere, meer onbekende manieren te bewegen. Doordat je hier vervolgens je eigen invulling aan mag geven, kun je op je eigen tempo en binnen je eigen bereik bewegen.

Veel deelnemers ervaren na de lessen minder (pijn)klachten en hebben na een aantal

weken minder fysio en/of medicatie nodig. Bij enkele is hun conditie na een aantal maanden zelfs dermate verbeterd dat ze andere sporten weer (deels) op kunnen pakken.

Deelnemers zeggen zelf het volgende over de lessen:

‘Door het bewegen ervaar ik meer ruimte in mijn lichaam, waardoor ik er ook meer vertrouwen in krijg en tegelijkertijd ook meer vertrouwen krijg in mezelf.’

‘Het bewegen zorgt ervoor dat ik opnieuw de vrijheid voel óm te bewegen, ondanks mijn beperkingen.’

‘Er ontstaat een balans tussen mijn lichaam en hoofd door de ontspannende inspanning.’

‘Ik kan weer genieten van wie ik ben, wat ik nog kan en van mijn bewegingen.’

Deze lessen zijn zeer geschikt voor alle mensen met chronische (pijn)klachten. Je kunt hierbij denken aan reuma, artrose, fibromyalgie en nek- en rugklachten, of NAH, dementie, parkinson, verlamming, maar ook aan stressgerelateerde of psychische klachten die je in het dagelijks leven belemmeren.

Kijk voor meer informatie op de website www.daretomove.nl. Contactgegevens zijn: info@daretomove.nl en 06 14 98 05 15.

Tekst: Marije Toussaint, Dare to Move
Foto: Dare to Move

Uitnodiging informatieavond

Wilt u meer weten over de ambities voor en ontwikkelingen in Dukenburg? Bezoek dan de informatieavond over het Ontwerpbestemmingsplan Nijmegen-Dukenburg 2021 op dinsdagavond 2 november. Vanaf 18.45 bent u van harte welkom in Wijkcentrum Dukenburg (Meijhorst 70-39). Komt u ook? Meld u dan aan via het e-mailadres. Dan weten we ongeveer op hoeveel bezoekers we kunnen rekenen.

In het kort

- Wat: Informatieve avond over de ambities en ontwikkelingen in Dukenburg die beschreven zijn in de Ontwikkelagenda Dukenburg en het Ontwerpbestemmingsplan Nijmegen-Dukenburg 2021.
- Locatie: Wijkcentrum Dukenburg, Meijhorst 70-39
- Tijd: van 19.00 tot 21.30 uur (deur open 18.45 uur).
- Aanmelden: Stuur een e-mail naar bestemmingsplandukenburg@nijmegen.nl.

Programma

Tijdens het eerste deel van de avond komt u meer te weten over de ambities voor en de ontwikkelingen in Dukenburg. Ook gaan we in op hoe vier van deze ontwikkelingen met het ontwerpbestemmingsplan mogelijk worden gemaakt.

Dit betreft de locaties:

- Streekweg 21 (voormalig schoollocatie),
- De Hippe Kip (percelen tussen de Teersdijk en Van Rosenbergweg),
- Dependance Prins Claussschool (Weezenhof 81-02 en 81-06),
- Maisonnettes Lankforst.

Ook komt u meer te weten over hoe het plan tot stand is gekomen en hoe de procedure verder gaat. Tot slot kunt u aan tafels meer te weten komen over de locaties. Bijvoorbeeld over de stand van zaken, hoe u op de hoogte gehouden wordt en hoe u kunt meedenken.

Wat is een bestemmingsplan en wat is een zienswijze?

In een bestemmingsplan wordt vastgelegd hoe de ruimte in een bepaald gebied gebruikt mag worden. Zo staat erin waar gewoond en gewerkt mag worden en waar plek is voor groen, verkeer of bebouwing en hoe hoog deze bebouwing mag zijn.

Het bestemmingsplan wordt zes weken ter inzage gelegd. Dat betekent dat iedereen het plan kan lezen. Het is dan openbaar. Wie het niet eens is met wat erin staat, kan tijdens deze periode een schriftelijke reactie indienen. Dat noemen we een zienswijze indienen.

Ontwerpbestemmingsplan Nijmegen-Dukenburg 2021

Van 28 oktober tot en met 8 december 2021 kunt u het Ontwerpbestemmingsplan Nijmegen-Dukenburg 2021 inzien. Dat kan bij:

- de Informatiebalie in de Stadswinkel, Mariënborg 30, Nijmegen,
- het steunpunt Stadswinkel, Meijhorst 70-39 in Nijmegen.

Let op: het steunpunt is alleen op dinsdag en vrijdag geopend.

Op nijmegen.nl/bestemmingsplandukenburg kunt u het plan na publicatie ook digitaal vinden. Als u het niet eens bent met het bestemmingsplan, kunt u van 28 oktober tot en met 8 december een schriftelijke reactie (zienswijze) indienen. Hoe u dat doet, vindt u op nijmegen.nl.

Meer informatie

- www.nijmegen.nl/bestemmingsplandukenburg.
- Neem contact op met Brigitte Gillissen, procescoördinator.
- E-mail: bestemmingsplandukenburg@nijmegen.nl of telefoonnummer: 14 024.

Tekst: gemeente Nijmegen

Foto: Jacqueline van den Boom

UITSTEL PLAATSING

Het kunstwerk van Narcisse Tordoïr komt pas over een jaar naar Dukenburg. Dat heeft de gemeente laten weten.

Het kunstwerk stond jarenlang op het Kelfkensbos. Het is op 24 augustus verwijderd vanwege de herinrichting van de omgeving. Het krijgt een nieuwe plaats op de hoek van de Van Boetbergweg en de Van Apelterenweg. Dat zou dit najaar gebeuren.

‘Er is echter één obstakel op de nieuwe locatie’, schrijft de gemeente aan de Dukenburger. ‘Of eigenlijk zijn het er drie. Op de plek waar het kunstwerk komt te staan moeten drie bomen verplaatst worden. Dat duurt een jaar want ze moeten speciaal behandeld worden, anders overleven ze het niet. Daarom kunnen we het kunstwerk daar nog niet plaatsen. We verwachten dat we volgend najaar het kunstwerk weer kunnen opbouwen. Het kunstwerk staat ondertussen in de gemeentewerf.’

Tekst: René van Berlo

Foto: Gerie Sandmann

STADSWINKEL

Steunpunt vaker open

De gemeenteraad heeft op 20 oktober besloten dat het steunpunt van de Stadswinkel in Wijkcentrum Dukenburg in Meijhorst weer drie dagen per week open gaat. De verwachting is dat dit begin 2022 gerealiseerd wordt.

Tekst: René van Berlo

‘LEVEN OP DE DAG’

Mozaïek van de belevingswereld van mensen met dementie

Hoe mensen met dementie hun leven ervaren en wat zij nodig hebben om menswaardig te kunnen leven.

Het boek beschrijft in persoonlijke verhalen het lijden van dementie, de levensangst, de eenzaamheid, het verlies van contact, maar ook de kwaliteit van leven met dementie, genieten van de kleine dingen, je zegeningen tellen, aandacht, contact en verbinding met elkaar. Mensen met dementie zijn kwetsbaar en afhankelijk van anderen. Door aan te vullen, over te nemen of te laten wat zij niet meer weten of kunnen, stellen we hen in staat om zich weer heel te kunnen voelen.

‘Ik leef in het heden. Er is geen toekomst en het verleden ligt in de duisternis.’

Lessen over de kracht van kwetsbaarheid

Op hun beurt kunnen mensen met dementie ons veel leren over de zin van het leven, ouder worden en dood. De meeste mensen met dementie worden niet dement, maar blijven mensen met gevoel die steeds meer leven ‘op de dag’, in het hier en nu. De wereld van dementie in het verpleeghuis is een plek waar jong en oud, ziek en gezond, zelfstandigheid en afhankelijkheid samen komen in de verbindende kracht van kwetsbaarheid. Een plek waar je antwoorden kunt vinden op zingevings- en levensvragen, wat er echt toe doet, waar het in het leven om draait.

John Ekkerink (1955) werkte ruim 35 jaar als psycholoog in de zorg voor mensen met dementie. Met velen van hen mocht hij in

ontmoetingen stukjes meelopen op hun reis door het leven met dementie. Hun verhalen over leven met dementie hebben hem geïnspireerd tot het schrijven van dit boek. Om mensen met dementie een stem te geven.

Wilt u een recensie-exemplaar, een interview met John Ekkerink of heeft u vragen naar aanleiding van dit bericht? Neem dan contact op via 06 23 54 29 59 of stuur een e-mail naar j.ekkerink@planet.nl.

Uitgeverij: Garant/Cyclus. Prijs: € 21,50. ISBN: 978-90-8575-086-4.

Tekst: John Ekkerink

Dehue
administratie- en belastingconsulent

Administratiekantoor Dehue
“het kantorencentrum”
Kerkenbos 1103b
6546 BC Nijmegen

Telefoon: 024-6637870
E-mail: info@dehue.nl
Internet: www.dehue.nl

Al 25 jaar het betaalbare adres voor uw boekhouding, jaarrekening, salarisadministratie, belastingaangifte, toeslagen, budgetbeheer en overige financiële aangelegenheden.

DE STAD BEN IK - HOE VERRASSEND KAN HET ZIJN?

Met een blik van nieuwsgierigheid struinen wij – Anja en Christeljohn, beiden Dukenburgers – door de wijken van Nijmegen. We zijn er niet op uit om de mooie paden te bewandelen, maar om ons te verwonderen over wat we op ons pad ontdekken.

Regen, wind en onweer zijn voorspeld, maar het wordt zonnig, broeierig heet, de dag dat we de Waalsprong wagen. We gaan naar het *Land van Lent*, daar waar Britse popbands en Franse chansonniers en chanssonnières vernoemd in de straatnamen de verbeelding van een concert oproepen. Verwondering en bewondering alom: melodie in de speelse daklijnen, variaties op een thema in de kleurrijke bakstenen gevels. De Rolling Stonesstraat is als een lang adembenemend crescendo. Alle woonkamerramen zijn hier door kunstwerken omlijst. De huizenrijen in

de Franse buurt hebben een eenvoudigere uitstraling, maar de wijk is beslist niet monotoon.

*Zondoorstoofd de dag
Schaduwloos de straat
Non, je ne regrette rien*

Maar Lent heeft nog meer verrassingen.

We willen ook oud Lent verkennen. Een beeld van vervlogen tijden wordt ons voorgespiegeld als we een volgende keer vanaf het station door de voetgangers- en fietstunnel lopen. Printen van verdwenen landschappen sieren de wanden.

We verbazen ons over het kale dorpsplein, waar een grote zak frites en een reuze ijsco het beeld domineren, bewonderen het Witte Kerkje, dwalen vervolgens rond in straten waar oud en nieuw vredig vloeien. Het is net België op zijn Nederlands; een groot contrast aan type huizen. Herinnering aan de verdwenen kas-

senbouw vinden we terug in verwaarloosde verleden tijd als ook in een gerealiseerde droom.

Die ontdekken we als we in de nieuwbouwwijk *Plant je vlag* belanden. Hier wordt het contrast overtroffen; een idealistische warboel, een lust voor het oog en wat je er allemaal van kan vinden. Genieten!

*Er was eens een dorp
Onstuitbaar groeiend
Met idealen bemest*

Wordt vervolgd...

Verwijzing: <https://magazines.aandeslag-metdeomgevingwet.nl/kwartslag/2021/15/bouwproject-plant-je-vlag>.

**Tekst: Anja Strik en Christeljohn Roothans
Foto's: Anja Strik**

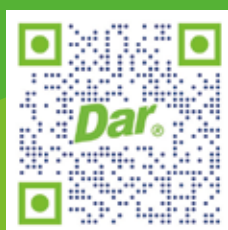

Weten wanneer wij jouw afval ophalen?

Check de afvalkalender in onze app!

- Bekijk jouw ophaaldagen op de afvalkalender.
- Krijg een seintje wanneer wij jouw afval ophalen.
- Zoek bij twijfel in de afvalwegwijzer in welke bak of zak jouw afval hoort.

Download ook de Dar app!

www.dar.nl | info@dar.nl | 024-3716000

Dar®

Richt uw woning mooier in met
Wennekers Nijmegen

WENNEKERS
NIJMEGEN

Groenestraat 2A Nijmegen
(hoek St. Annastraat)
T: (024) 356 01 04
E: info@wennekers-nijmegen.nl

Gordijnen, zonwering, vloeren ...en meer

www.wennekers-nijmegen.nl

Mensen helpen?

Zorg of hulp nodig?

Mensen ontmoeten?

Een idee voor de buurt?

Vragen over regels en papieren?

**STIP
DUKENBURG**
Wijkcentrum Dukenburg

Bel voor een afspraak
024-3502000
ma-vr
9.00-17.00

WWW.STIPNIJMEGEN.NL/DUKENBURG

 @StipNijmegenDukenburg

Allemaal blij gezichten bij de koffie in Dukenburg.

Albert Heijn Zwanenveld
Albert Heijn Meijhorst

1.65

AH Stroopwafels
Pak 12 stuks

Prijzfavorieten.

Altijd laag geprijsd

Dat is het *lekkere* van Albert Heijn

Colofon

De Dukenburger is een onafhankelijk blad voor het stadsdeel Dukenburg.

Het versijnt negen keer per jaar en wordt gratis verspreid.

De Dukenburger is mede mogelijk gemaakt door de gemeente. Er is een bijdrage verkregen uit het budget wijkactiviteiten/bewonersinitiatieven van de gemeente Nijmegen.

Adres

Zwanenveld 63-55, 6538 RP Nijmegen
Telefoon: 06 54 645 175
E-mail: info@dedukenburger.nl
Internet: www.dedukenburger.nl
Twitter: @dukenburger

Redactie

René van Berlo (hoofdredacteur)
Toine van Bergen
Arthur de Jonge
Toon Kerssemakers
Janwillem Koten
Peter van Kraaij
Hette Morriën
Peter Saras
Theo Vermeer

Foto's

Jacqueline van den Boom (www.jvandenboom.com)
Peter Saras
Arthur de Jonge
Huub Luijten (www.huubluijten.nl)
Gilbert de Bruijn
en anderen (zie bij de artikelen)

Vormgeving

René van Berlo

Vaste medewerkers

Jaap van der Bent
Marije Klijnsma
Guus Kroon
Joska van der Meer
Wil Rengers
Qader Shafiq
Trees Versteegen
Gon van der Werff

Stichtingsbestuur

Ton Strik (voorzitter)
Qader Shafiq (secretaris)
Günay Acuner-Kasar (penningmeester)

Drukwerk

Drukkerij Hendrix, Peer
Oplage: 11.000 stuks

Bezorging

Op alle adressen in Dukenburg met uitzondering van de adressen met een NEE-NEE-sticker
Klachten over bezorging: info@dedukenburger.nl

Volgend nummer

Kopijsluiting: zondag 21 november 2021
Verspreiding: vanaf vrijdag 3 december 2021

Foto voorpagina

Ommetje in Dukenburg op zondag 3 oktober 2021
(Foto: Jacqueline van den Boom)

WIJ ZIJN ER VOOR ALLE FIETSERS!

**Bike
Totaal**

scheepers
rijwielspecialist

Malvert 70-17
6538 DP Nijmegen
Telefoon 024 - 344 63 23
info@scheepersbiketotaal.nl
www.scheepersbiketotaal.nl

BATAVUS

dutchid

gazelle

Loekie

MERIDA

QWIC

vanraam
Let's all cycle

Fysiotherapie Dukenburg

Met o.a. specialisaties in:

- Bekkenfysiotherapie (volwassenen en kinderen)
- Psychosomatische fysiotherapie
- Manuele therapie
- Oncologische fysiotherapie
- Geriatrische fysiotherapie
- Sportfysiotherapie
- Oedeemtherapie
- Medische fitness
- Echografie
- Orofaciale therapie
- Handtherapie
- Parkinson
- Claudicatio Intermittens
- EPTE

Aldenhof 70-03 • 6537 DZ Nijmegen • 024 3441756
Weezenhof 55-16 • 6536 EE Nijmegen • 024 3430505
Meijhorst 60-02 • 6537 KT Nijmegen
www.fysiotherapiedukenburg.nl • info@fysiotherapiedukenburg.nl

De Dukenburger is gratis verkrijgbaar bij de volgende bedrijven en instellingen:

Aldenhof: Lindenberg. **Lankforst:** Gezondheidsplein Dukenburg. **Malvert:** Jumbo, Scheepers rijwielen. **Meijhorst:** Albert Heijn, Ontmoetingskerk, Wijkcentrum Dukenburg, Zwembad Dukenburg. **Stadwijk:** Trainingscentrum Michi. **Tolhuis:** Creatief Centrum Nijmegen-Zuid. **Weezenhof:** Cafeteria Çiçek Yeliz, Huis van Weezenhof. **Zwanenveld:** Albert Heijn XL, Bibliotheek Zwanenveld, Brood & Bijzaken, Primera, Pronk, Duurzaam Wonen.

INGANG

ftz FYSIOTHERAPIE TOLHUIS-ZWANENVELD

In goede handen voor o.a.:

Sportfysiotherapie, (Long)Revalidatie, Diabetes, Hart en Vaataandoeningen, Overgewicht, Revalidatie na Corona, Artroseklachten, Oedeemtherapie.

Ook in goede handen voor Taping, Dry-Needling en Leefstijl-Coaching.

Wij zijn aangesloten bij het COPD-Netwerk, Chronisch Zorgnet (Etalagebenen), Artrose-Netwerk, Leefstijlcoach-COOL.

Adressen: Zwanenveld 90-80G+H, 6538 SC NIJMEGEN
Tolhuis 33-09, 6537 NH NIJMEGEN

024-3443638

info@fysiotherapie-ftz.nl

www.fysiotherapie-ftz.nl

Ook te vinden op Facebook

Orthodontistenpraktijk Dukenburg
voor kinderen en volwassenen

Trots op je lach

♥ Persoonlijke benadering

📅 Snel een afspraak

📍 Perfecte locatie

www.orthodukenburg.nl

024 3440837

ADVOCATENKANTOOR BOS

mr. B.F.M. Bos

advocaat & belastingkundige sinds 1983

Zwanenveld 9080

6538 SC Nijmegen

024-3451144

advocatenkantoorbos@planet.nl

voor advies, bemiddeling en procederen bij:

(echt)scheidingen, huurzaken, arbeidszaken, belastingzaken,
uitkeringen, erfenissen, contracten en andere conflicten

1e gesprek (half uur) gratis

